Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

5 ĐIỂM THỎA HIỆP VỀ VẤN ĐỀ VIỆT NAM TẠI LIÊN.H.QUỐC

CỘNG BÌNH

Năm thứ tư • Bộ mới Số 40 • 3 đồng • Thứ sáu 21-10-1966

bình minh

CƠ-QUAN ĐẤU TRANH CỦA NHÂN DÂN MIỀN NAM

XUẤT BẢN HẰNG NGÀY

CHỦ-NHIỆM: VÕ-VĂN-ỨNG — CHỦ-BÚT: QUỐC-ẤN — TỔNG THƯ-KÝ TOÀ-SOẠN: LÊ-HIỀN

TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ: 211 Nguyễn Thái Học Saigon — Điện thoại: 21.505 — 25.505 — HỘP THƯ: 219

Phiên họp khoáng đại ngày 19-10 của Quốc Hội Lập Hiến

ỦY BAN LÃNH ĐẠO QUỐC GIA MUỐN PHÁT BIỂU Ý KIẾN

PHẢI THÔNG BÁO CHO QH TRƯỚC BA NGÀY

- ÔNG NIÊN TRƯỞNG QUỐC HỘI BỊ « BẠC ĐÃI » Ở PLEIKU
- CHƯA CÓ DÂN BIỂU NÀO XIN CẤP SÚNG CẢ

◆ Tường thuật của THÁI DƯƠNG

SAIGON.— Chỉ có 87 dân biểu có mặt trong phiên họp của Q.H.L.H khai mạc lúc 9 giờ 15 sáng 19-10-66, vắng mặt 10 vị. Sau khi thông qua điều 66 đã thảo luận buổi trước và sửa lại điều 67 vì có thay đổi thứ tự thảo hiến, Q.H bàn đến điều 68 và các điều kế tiếp thuộc thể thức làm việc của Ủy Ban Thảo Hiến.

Làm Hiến pháp không phải như làm nhà

Trong khi UQSTNQ đề nghị UBTH sẽ cần cử vào những đại QH đã chấp thuận để soạn thảo HP và ấy ban nầy sẽ trình bày trước Q.H bổ sục của bản dự thảo

XEM TIẾP D TRANG 4

CẦN BIẾT

SẼ HẠ THUẾ 40 phần trăm

NHIỀU MÓN HÀNG NHẬP CẢNG ?

Tin riêng của B.M.

SAIGON.— Nguồn tin thông thạo cho biết, dường như giới hiện quyền Kinh tế đang nghiên cứu và rất có thể sẽ cho ha thuế, ít nhất từ 30 đến 40%, một số hàng nhập cảng, thuộc về xa xỉ phẩm cũng có, dù thiết dụng cũng có.

Nguồn tin nầy cho biết thêm chẳng những áp dụng «chiến thuật» tràn ngập hàng hóa để ha giá thị trường mà Bộ Kinh Tế còn tìm cách hạ giá thuế để ngăn chặn gian thương chuyển nghề đầu cơ tích trữ bán những món đã khan hiếm ở thị trường với giá «tăm phá»...

Trường hợp điển hình đã thành công của Bộ Kinh Tế qua «chiến thuật» tràn ngập là các loại xe xì cút tơ và xe gắn máy.

Tình Hình CHIẾN SỰ

GIAO TRANH ÁC LIỆT Ở LƯU - VỰC SÔNG CỬU - LONG

VIỆT CỘNG PHÁT ĐỘNG «1 THÁNG KHÙNG BỐ NGƯỜI MỸ Ở VIỆT NAM

SAIGON — Đài VOA tối qua cho biết, những phần tử không bố V.C đã được lịnh tăng gia những vụ tấn công người Mỹ tại V.N.

Theo đặc phát viên đài VOA thì Đài phát thanh «Mặt trận Giải phóng Miền Nam» vừa loan báo một cuộc vận động kéo dài 1 tháng nhằm gia tăng những hoạt động bài Mỹ trong vùng Saigon và Gia Định.

Đài VOA cho biết, theo một tin do Đài Hà Nội truyền đi thì cuộc vận động nầy là để kỷ niệm cái chết của Nguyễn văn Trỗi, tục danh cách đây 1 năm vì tội định gửi mìn chiếc xe của ông Bộ Trưởng Quốc Phòng Hoa Kỳ Mac Namara lúc đang thăm viếng Saigon.

Hà Nội nói rằng phần tử không bố VC đã tăng thêm nhiều vụ khủng bố, nhưng các nhân vật chính thức vẫn chưa liên kết những vụ đó và những lời đe dọa được truyền thanh kể trên.

Năm ngoái, theo đài VOA thì «một tháng căm thù» cũng đã được C.S. loan báo, nhưng có gắng đó đã thất bại.

Giao tranh lớn ở lưu vực sông Cửu Long

Nguồn tin trên còn cho biết hôm thứ ba, tại vùng lưu vực sông Cửu Long, 3 phi cơ trực thăng Hoa Kỳ đã bị bắn rơi trong một vụ giao tranh 3 tiếng đồng hồ giữa quân đội VN CH và đa kích quân VC.

Cuộc giao tranh đã diễn ra giữa 2

XEM TIẾP Y TRANG 4

ĐỂ CHẶN ĐỨNG SỰ HIỂU LẦM

Lập trường của Bộ C.D. đối với trường Pháp tại V.N.

SAIGON.— Trong một thông cáo đề ngày 18-10-66, Bộ Giáo Dục cho biết đã đề nghị Chính Phủ xét lại toàn diện cần đề trường Pháp tại Việt Nam để chấm dứt «một tình trạng phi lý đã kéo dài quá lâu, đồng thời không gây xáo trộn và thiệt hại cho nhưng con em Việt Nam đã là thân chương trình Pháp».

Nguyên văn bản thông cáo như sau:

« Khế ước kỳ ngày 1-11-1960 giữa hai đại diện Chánh Phủ Việt Nam và Pháp, liên hệ đến những cơ sở văn hóa Pháp tại Việt Nam, sẽ mãn hạn ngày 1-11-1967. Nhân dịp nầy, nhiều phái đoàn giáo chức sinh viên và học sinh tại Đô Thành cũng như từ các tỉnh, đã đến Bộ Giáo Dục để hỏi thăm về lập trường của Bộ đối với sự hiện diện của trường Pháp trên lãnh thổ Việt Nam.

« Để mẫn an dư luận và ngăn chặn những sự hiểu lầm có thể có, Bộ Giáo Dục trân trọng xác định lập trường như sau:

1) Những đặc tính căn bản của nền giáo dục VN, như Đại Hội Giáo Dục toàn quốc năm 1958 và 1964 đã công bố, là « nhân bản, dân tộc và khai phóng ».

Giữa thế kỷ 20, trong một thế giới mỗi ngày thêm thống nhất, nền giáo dục V.N. phải vừa bảo tồn và phát huy những giá trị cổ truyền, vừa thâu thái tinh hoa của những

XEM TIẾP N TRANG 4

LỰU ĐẠN NỔ

ở đường Võ Tánh Saigon

SAIGON.— Sáng 20-10, vào 6 giờ 30 hai tên không bố cởi xe gắn máy trên đường Võ Tánh Saigon khi tới trước hẻm đình Mỹ ở số 145, thì chúng tung 1 trái lựu đạn. Lựu đạn nổ lên làm 1 người Mỹ và 3 người Việt bị thương. Một tên không bố bị bắt.

Phỏng vấn ông Nguyễn-v-Hảo Tổng Giám Đốc Quốc Gia Nông Tín Cuộc

CHỪNG NÀO BIẾN CẢI Q.G. NÔNG TÍN CUỘC thành ngân hàng Nông nghiệp ?

L.T.S.— Sau đây là bài phỏng vấn ông Nguyễn văn Hảo, Tiến sĩ Kinh tế, Tổng Giám Đốc Quốc gia Nông tín cuộc, của Đài phát thanh Sài gòn hôm 11-10.

Nhân thấy bài phỏng vấn rất hữu ích đối với hạn đọc, chúng tôi xin đăng tải nguyên văn như sau:

HỎI: « Thưa ông Tổng Giám Đốc, cách đây chừng nửa năm khi trả lời 1 cuộc phỏng vấn của chúng tôi Ông Tổng Giám Đốc đã cho thính giả đài Saigon biết về dự án biến cải Quốc Gia Nông Tín Cuộc thành 1 ngân hàng Nông Nghiệp, vậy thưa Ông Tổng Giám Đốc dự án đó đã được thực hiện đến đâu rồi ? »

ĐÁP: Kế hoạch biến cải Quốc gia Nông tín cuộc thành ngân hàng Nông nghiệp là cả một kế hoạch đại qui mô, bằng những cuộc quan sát các nước Trung Hoa Dân quốc Phi Luật Tân, Nhật Bản. Chúng tôi đã nghiên cứu Ngân hàng thổ địa tại Trung Hoa Dân Quốc, Ngân hàng nông thôn tại Phi luật Tân và Ngân hàng Hợp tác xã tại Nhật Bản và mới đây Ngân Hàng Tín dụng Nông nghiệp tại Hoa Kỳ.

Dựa đầu của kế hoạch biến cải quốc gia Nông Tín Cuộc thành ngân hàng Nông nghiệp đã được chính phủ chấp thuận và chúng tôi đang xúc tiến đợt 2 cho việc thiết lập chi nhánh Ngân hàng nầy.

(Xem tiếp trang 2)

Y-KIẾN CHUNG TÔI

Không thể coi thường sanh mạng người lương thiện

Bài của QUỐC-ẤN

Theo tin Việt tấn xã mà các cơ loan hôm qua, Quân cảnh Huế Kỳ gác trước cửa cư xử Brink đường Hà nội Trung, hồi 19 giờ 45 ngày 17-10 đã nổ 4 phát súng trung liên vào hai Trung úy cải Vespa. Nguyên do vì hai sĩ quan nầy bị xe phải dừng lại sửa tại nơi đó nên với cửa ra vào cự xử nầy. May thay, những phát súng ấy không trúng.

Đây là một vấn đề khó tìm cho cả người Mỹ lẫn Việt.

Ai cũng biết rằng những cuộc phá hoại của V.C tại Đô thành hiện nay gần hết đều nhằm vào các cơ sở Mỹ. Từ 2 năm sau nầy, sự thiệt hại về nhân mạng người Mỹ do chất nổ của VC gây ra khá nhiều. Sự cảnh gác gliêm nhặc các cơ sở ấy, ta phải nhìn nhận là điều rất cần.

Tuy nhiên, chúng ta nên nhớ rằng những bất khả kháng ngoài ý muốn của người đi đường : xe chết máy bất ngờ xe nhà, taxi hay xích lô bị nổ bánh trước những nơi cảnh gác ! Thế là tai nạn do hiểu lầm xảy ra, và phần thiệt hại trong các trường hợp đó, tất nhiên do những người Việt xui xẻo gánh chịu.

Mỗi lần có sự hiểu lầm đáng tiếc như vậy là người Việt chúng tôi không khỏi đau lòng, mặc dầu chúng tôi cũng hiểu đó là một thảm trạng trong một nước chiến tranh.

Tuy nhiên, chúng ta nên có nhận xét nầy :

... vì những xui xẻo, vụng về đâu là dân lương thiện. Vì chánh cũng khôn ngoan hơn khi chúng quyết tâm hành động.

Vì vậy, chúng tôi mong rằng người Mỹ nên nghiên cứu thật kỹ những phương pháp tự vệ để tránh bận lầm ...

Người ta hơn một lần, chúng tôi đã viết về những tai nạn lưu thông do chính quân nhân Mỹ hay tại xế lái xe Mỹ gây ra.

... Lý do gây tai nạn rất giản dị: ... ho chạy ẩu, bất chấp luật lệ lưu thông, ...

(XEM TIẾP TRANG 4)

TỔNG THỐNG MỸ KÊU GỌI BẮC VIỆT

L.H.Q. (Reuter).— Tối 19-10 tại đại hội L.H.Q. Ô. Arthur Goldberg nói rằng Mỹ sẵn sàng thảo luận mọi đề nghị hòa bình trình bày với Mỹ, về vấn đề Việt Nam.

Trưởng phái đoàn Mỹ tại LHQ nhấn mạnh rằng về địa hạt nầy, ông giữ một lập trường mềm dẻo. Ô. Goldbe g nói rằng về đại

XEM TIẾP D TRANG 4

MẬT ĐÀM của 9 nước C.S. về Việt Nam ở Mạc Tư Khoa

ĐÔNG KINH.— Đài Đông Kinh tối qua nói rằng, những nhà lãnh đạo chánh trị và quân sự của 9 nước CS đã hội họp tại Mạc Tư Khoa trong suốt ngày thứ ba sau một bức mãn bế mật để thảo luận về vấn đề VN và Trung Cộng.

XEM TIẾP B TRANG 4

Xâm nhập Miền Nam qua vĩ tuyến 17

VIỆT-CỘNG MƯU CHIẾM 2 TỈNH QUẢNG-TRỊ VÀ THỪA-THIÊN NHƯNG KẾ HOẠCH ĐÃ BỊ BẺ GẪY

- Sư đoàn 324B của Bắc Việt do Đại Tá Nam Long chỉ huy có Sư Đoàn 304 và Lữ đoàn 270 hỗ trợ

L.T.S.— Tài liệu nầy do Hội đồng hướng dẫn Tài liệu thuộc phủ Chủ tịch Ủy ban hành pháp Trung ương phát hành nhằm mục đích đưa ra ánh sáng cả kế hoạch xâm lấn tỉnh lỵ gần kề của Việt Cộng tại vùng phi quân sự. Chúng tôi xin trích đăng những đoạn chính sau đây:

Vùng phi quân Sự

Năm 1954 thực đưa Pháp và Cộng sản BV của kết với nhau ký kết hiệp định Genève chia đôi nước VN. Theo các điều khoản của hội nghị ấy để tránh sự đụng chạm trực tiếp giữa quân đội hai bên, một giải đất mênh danh là vùng phi quân sự được ấn định từ cửa Tùng đến địa phận bên giới Ai Lao. Dọc theo miền giới Tuyến nầy một vùng đất bề ngang rộng 10cs thuộc 2 miền Nam Bắc được dùng làm trái độn.

Chiếu theo điều 8 của hiệp định có hai bên Nam Bắc không ai được mang vũ khí vào vùng phi quân sự. Đó chỉ trừ an ninh cả hai bên chỉ có thể duy trì một tực lượng an ninh trước đây ấn định là 100 cảnh sát viên nếu nếu đẩy được cả hai bên thêm thuận tăng lên 200 người.

XEM TIẾP H TRANG 4

SAU HỘI NGHỊ HỘI ĐỒNG V.H.Đ. HỒM 17.10

Thành phần chống đối BẮT ĐẦU RA ĐỜI TRONG NỘI BỘ VIỆN H.Đ.

VHĐ CAN THIỆP CHO MỘT SỐ THANH NIÊN « TRANH ĐẤU » BỊ BẮT ĐƯỢC XUẤT NGÚ

của phái viên BÌNH-MINH

SAIGON.— Nguồn tin thông thạo cho biết, Viện Hóa Đạo vừa gửi 2 văn thư cấp tốc (1 đề ngày 18-10, 1 đề ngày 19-10-66) cho Đại Tá Giám Đốc Nhà Đặng Viên, xin can thiệp trả tự do, xuất ngũ cho những người sau đây:

1.— 1 số tu sĩ trên 10 người, hiện đang còn bị giữ tại Trung Tâm 5 Nhập Ngũ và tuyển mộ.

Trong văn thư can thiệp công nói rõ, yêu cầu nhà cầm quyền quân sự xét gấp và trả tự do cho những

XEM TIẾP K TRANG 4

Xem trương 2: Tin tức dồi dào mau lẹ như Trương I và 4

Trên khắp Thế giới từ xưa đến nay

NHỮNG CUỘC ĐẤU TRANH ÔN HÒA HỮU HIỆU VÀ GÂY XÚC ĐỘNG MÃNH LIỆT

TUYỆT THỰC ! TÙ KHÁM LỚN SAIGON tuyệt thực...

... dịp thực dân hành quyết một thiếu niên Cách mạng Việt-Nam

của CAO-TRẦN-LÀNH

V.— Những cuộc đấu tranh tuyệt thực trên khắp Thế Giới gần 5 thế kỷ nay đã được kể lại trong 4 bài trước. Hôm nay, mời bạn theo dõi cuộc đấu tranh tuyệt thực của toàn thể chánh trị phạm tại khám lớn Saigon, phản đối an ở tình dưới chế độ thực dân thống trị, cách nay hơn 30 năm. Cuộc tuyệt thực nầy đã gây chấn động dư luận trong và ngoài nước, xảy ra vào năm 1930.

Mặt thám Legrand đã bảo vệ điều giả đang kêu gọi dân chúng đưng lên chống đế quốc thực tân.

Không cần nói, các bạn cũng đoán biết điều giả cũng là một nhà cách mạng. Cuộc nói tình xảy ra bất ngờ giữa một tiệm cà phê bành tại sân Saigon Sport bên đường Le'grand de la Liroye, tức đường Phan thanh Giản ngày nay, vừa tan. Khán giả un un ra khỏi sân, chợt thấy một người đang đứng trên chiếc bàn nhỏ — thấp hơn bàn đã giải khát — miệng mồi tay múa. Thấy chuyện lạ và cũng vì tánh hiếu kỳ, người ta dừng lại, nghe. Mỗi phút thêm đông. Đó không muốn nghe cũng bị dồn nghẹt lại đó. Khán giả của tiệm đã bỏng vira tan bỗng biến thành thính giả của cuộc diễn thuyết cách mạng.

XEM TIẾP X TRANG 4

Vì nhiều tin cần ... gấp. Xin các bạn đọc lại kỳ bài:

- Mỗi xô ung nhọt trong thang ngũ công chức

Trong trang cáo lỗi cùng độc giả.

SỔ VÀNG CỨU TRỢ NẠN LỤT MIỀN TÂY của BÌNH-MINH

— Ngày 20-10-66 — 254.532 đ.

Cô Lê nhũ Nhứt Tâm và cô Lê nhũ Nhi-Chi & bên Vệ Nông Giang-Biên

Classe de 12è (Đoàn Chim Non) 500 đ.

Charles Renacle	20 đ.
Hoàng Ngọc Đẩu	10 đ.
Lê Xuân Uyên	5 đ.
Lê thị Thanh Thu	10 đ.
Nguyễn thị Ngọc Thủy	10 đ.
Nguyễn thanh Tâm	10 đ.
Nguyễn Đăng Tiến	10 đ.

(XEM TIẾP TRANG 4)

T.T KỲ HỌP BÁO quan trọng

SAIGON.— Tin loan báo cho biết hồi 11 giờ sáng 20-10, Thiếu Tướng Nguyễn Cao Kỳ, Chủ Tịch UBHPTƯ Chủ tọa một cuộc họp báo quan trọng.

Đây đó đều đăng bài tường thuật của **bình minh** trong số báo mai.

SỔ TAY TRẦN.TẤN.QUỐC THẬT LÀ hay, nhưng..

Trình bày trước Hội đồng Dân Quân hồm 18.10 về các hoạt động hành định và xây dựng nông thôn, Thiếu tướng Tổng ủy viên Nông-Độc-Thông có thẳng thắn vạch ra 5 khuyết điểm và 4 ưu điểm để nhìn đúng kết và 11 tiêu chuẩn nhằm kiến tạo tại các «Ấp Tân Sinh » một đời mới:

1.— Tiêu diệt Cộng sản nằm vùng, phá vỡ hạ tầng cơ sở của C.S tức tách C.S khỏi nhân dân.

2.— Tạo điều cường bức ác bá

3.— Xóa bỏ bọn thù — đi thù bọn do chánh phủ hay C.S. gây ra) để tạo tình thương yêu, công bằng, đạo đức, khai học mở dân cao nhân, nghĩa, lễ, trí, tín.

4.— Tổ chức các cơ sở dân chủ, nhân dân và hành chánh.

5.— Tổ chức nhân dân đấu tranh chống V.C.

6.— Thanh toán nạn mù chữ

7.— Tiến công bịnh tật.

8.— Cải cách ruộng đất

9.— Phát triển nông nghiệp và tiểu công nghệ

10.— Phát triển hệ thống giao liên

11.— Đãi ngộ chiến sĩ Quân Cán, Chánh sách đúng đắng.

Theo bản chỉ thường thuật thì Thiếu Tướng Tổng ủy viên được Hội đồng Dân quân ngợi khen nhiệt liệt qua bản thuyết trình hăng nhưng cũng phân tay vang hội trường.

★

Thật ra, những điều nhiều đã ra trên đây rất đúng. Nhưng...

(Xem tiếp trang 4)

CHUYỆN MỖI NGÀY

MÁCH LẺO và LƯỠI LÊ phụ trách

Khoái me xử Thạch Sung

Nếu trong Quốc Hội lập Hiến, bà Xã được xem như là nữ dân biểu... cũng sựa. đâu bà chẳng có cựa vẩy gì rồi (dân biểu độc lập), thì me xử Thạch Sung phải được kể là dân biểu... chi cổ bạng.

Sau cái vụ « thả quả bom »... Hội đồng chuột, mà suýt chút nữa là có « thượng cẳng tay, hạ cẳng chân » với hai ông dân biểu Châu Đốc (cùng một đơn vị với ông Thạch Sung.

) hôm qua dân biểu Thạch Sung lại « mãn » thằng trang lại trường là ông nghị ngộ, nếu Quốc Hội cứ phải đoàn lưu động đi thăm đồ đền rồi ? thì có thể mấy ông dân biểu sẽ lợi dụng công việc đó làm tiền đầu chăng.

Cú đánh « dìa rét » của vô sĩ Thạch Sung, có vẻ thiếu chánh trị quá chừng, chưng không kém vô... ngay thẳng. nên bị phản đối rầm bang tại Quốc Hội.

Thật ra, L.L. với me xử Thạch Sung chẳng « ăn nhận » gì nhưng L.L. cảm thấy khoái ông ta quá cớ.

Trong lúc mấy ông Nghị khác bị... chạm tự ái, làm ra vẻ như mình trong sạch không ai bằng, phản đối ầm ầm, L.L. lại khoái thì kỳ như « lội ngược chiều » rồi.

Chuyện còn ràng ràng đó

Nhưng, tại mãn sao mà khoái ?

Tiền cái vụ trên ở trên nầy, nghĩ ngờ như me xử Thạch Sung là chi lý lắm rồi. Có được mấy ai dám « nghi ngờ tự sung mình là... Thánh sống. thấy bạc các bằng thêm bà hoàng... «dớp» bao giờ ?

Chỉ mới nghi ngờ như thế mà bị phản đối thì cũng hơi tệ.

Làm dân biểu có phải là... Thánh sống chưa, mà mới ngôn nói vậy, lại nhấy đung đỏng lên.

Mấy ông mấy bà hồng thấy sao ? Chuyện mới vừa xảy ra ràng ràng đó tại Hội đồng Đô Thành, cũng là một cơ quan dân cử như ai kia.

(XEM TIẾP TRANG 4)

Trí an các chiến sĩ tiền tuyến

bình minh
CƠ QUAN ĐẤU TRANH CỦA NHÂN DÂN MIỀN NAM
Ngày 21-10-1966 – Trang 2

QUAN ĐIỂM

Miền Trung hứa hẹn đánh lớn

của KHAI-LIÊM

Trong buổi bào «Express» số 798 nói về chuyến bay phóng sự về cảm cờ An Khê của Đ. đệ nhất vu đoàn kỵ binh Mỹ, Kỵ binh Không vận số 1 được đăng bài phóng sự giải thích về mối trở phi cơ trực thăng của Đại tá H.O.Cauel, chuyên viên về trực thăng vận tại căn cứ Pleiku.

Ông Đại Tá nói rằng: «Máy bay trực thăng có 3 nhiệm vụ chính đối với các cuộc hành binh của lực quân: lấy tin, bắn phá và di chuyển. Con thiếp trong cuộc chiến tranh du kích trực thăng tiêu diệt lực lượng địch quân nhờ tính chất biến hiện nó ở động cơ nổ».

Đã người Mỹ biết luận điểm của Cộng quân, kỵ giả bảo Express có thuật của chuyện cộng quân của ông nói ! cần bộ V.C.Tại Nam Vang.

Cần nắy từ khi chiến đấu ở VN trở về Nam Vang ngày nghỉ. Dưới đây là ý kiến của ý về chiến cuộc trực thăng :

— Hồi khởi đầu, sự can thiệp mau lẹ của không quân hay phản kinh lâm chăng tiêu không lại. Chúng tôi phải tìm những phương pháp chiến đấu mới là khangtiên công lên nữa, mà tìm cách giao chiến nếu là cả, tăng gia sức lên tân cho thật mau lẹ.

Đối lại, trực thăng không phải là T.thăng nữa phải chuyển thăng tới. Trước tiên nó là cái Đích nhằm tới, đầu bằng sáng mắy. Trong khi hạ cánh, phi cơ mấy, trong 1 hay 2 phút ở nơi tình trạng bất lực. Hơn nữa, nó nằm gần và dễ thấy từ xa. Thấy đang nó ở ra chúng tôi đưa đến việc điện ra sau cuộc hành quân hay nếp. Chúng tôi nên có thể làm như đã làm ở Pleime : tung ra 1 cuộc tấn công giả hiệu một đêm nào đó để bắt trực thăng phải tiếp viện. Trực thăng không thể đáp xuống bắt cứ nơi nào. Trong đồng hoang, rất dễ đoán biết ba hay 4 nơi mà nó sẽ xuống để phục kích.

Kỵ giả J. F. Kahn viết tiếp : «Không chỉ cần được những kỹ dụng trực thăng một cách ở ý hài đầu để giúp cho Mỹ hành quân mau lẹ. Chỉ cần một ít tay súng giỏi bắn chim sẻ là đủ làm chậm lại bước tiến của 1 trung đội kỵ binh hơn 1 ý đồng bộ mất hàt tọ tọ phi cơ bước xuống. Như vậy là cả sự chậm lại sẽ mất chiến thuật».

Tuy nhiên, đâu sao đi nữa I sự thật không thể phủ nhận được là với lực lượng không quân hùng hậu của Mỹ. V.C không thể nào gây được một trận Điện Biên phủ thứ nhì hiện thời được.

Miền Trung đang hứa hẹn trận tiền giữa Mỹ Việt và Cộng quân từ Bắc vào nơi trù của không quân Quyết I phần lớn sự thắng bại của đôi bên.

Phỏng vấn ông Nguyễn-v.-Hảo Tổng Giám Đốc Quốc Gia Nông Tín Cuộc

CHỪNG NÀO BIẾN CẢI Q.G. NÔNG TÍN CUỘC thành ngân hàng Nông nghiệp ?

(Tiếp theo trang 1)

HỎI : Chúng tôi cũng được biết, thông tin Ông Tổng Giám Đốc đã được mời đi quan sát các ngân hàng tại Hoa Kỳ, riêng về các Ngân hàng Nông nghiệp xin ông Tổng Giám đốc cho biết ý kiến quý báu ấy, sự lợi ích đối với nông dân Hoa Kỳ, sự quan trọng của Ngân hàng nông nghiệp đối với kinh tế Hoa Kỳ, và những kinh nghiệm mà Tổng Giám Đốc đã rút ra được khi áp dụng tại Ngân hàng Nông nghiệp V.N.

ĐÁP : Phải trả lời ngay rằng tên dụng ngân nghiệp đã quan trọng trong sinh hoạt của người nông dân Hoa Kỳ. Vì 1 nước mà nông dân chỉ chiếm 70% cho tổng dân số, sự đầu tư hàng năm vào lãnh vực nông nghiệp có tới 10 tỷ Mỹ kim, năm 1966 1 Mỹ tìm thì số cần đó vào tới 1200 tỷ Việt Nam. Đối với Việt Nam 85% dân số sống về nông nghiệp thì chính sách tín dụng nông nghiệp đã phải được tiến mạnh hơn và cần cần rất nhiều sự giúp đỡ của chính phủ. Kinh nghiệm cho biết thì nông tín của chúng ta cần phải có gắng hơn, nhưng chúng ta phải cố gắng vì nền kinh tế nông nghiệp Việt Nam chưa vững mình được thì khó mà nói đến các sự vương mình của các lãnh vực khác.

HỎI : «Ngoài vấn đề thành lập Ngân Hàng Nông nghiệp mà hàng sự chúng tôi đến tìm Ông Tổng Giám đốc của cơ vấn đề mà chúng trước đây, trên điền đàn tự do của Đài phát thanh Saigon, được biết Ông Tổng giám đốc nói về vai trò của trí thức đối với lịch sử, chúng tôi xin ông Tổng Giám đốc cho biết có hòa về vai trò của chuyên viên trong ấm cấp phát triển nước nhà ?

ĐÁP : Trong những năm gần đây các sách báo đã nói nhiều đến kế hoạch phát triển quốc gia. Đối với một nước chậm tiến như nước ta, vừa mới thu hồi độc lập trong khoảng 10 năm, phần ưng tất nhiên của mọi người là làm thế nào để theo kịpđà tiến triển của các nước bạn và đến bù sự chậm trễ trong thời kỳ ngoại thuộc, và hoài bão đầu tiên chính đáng nhất của các C.P độclập là mở mangkinh tế và giáo dục kỹ thuậtbao một chương trình cấp thời và một kế hoạch dài hạn. Muốn mở mang kinh tế phải sử dụng kỹ thuật,muốn sử dụng kỹ thuật phải đào tạo kỹ thuật gia, tức là chuyên viên. Vậy chuyên viên đóng một vai trò mấu chốt trong đã tiến bộ, cố nhiên là chuyên viên kỹ phải có những kiến thức xứng đáng với danh từ chuyên viên và phải được sử dụng đúng chỗ, đúng khả năng.*

Nói thế không có nghĩa là chỉ cần có chuyên viên là giải quyết vấn đề phát triển kinh tế đâu. Mà còn phải có tư bản, có những người cầm lái kinh doanh, có thị trường v.v... Riêng ở VN, vấn đề tư bản là cái khó, nghiêm cả chính cho việc phát triển kinh tế. Tư bản ở ta đa phần, là tư bản điền thổ nhưu nào đó, bắn thế, ít có sáng kiến vì ít có cơ đầu đầu tư. Tư bản kỹ nghệ lại rất ít, lại ít thường lợi vào tay người kiều, duy chỉ có giới tư bản thương mại, nhưng giới này chưa sẵn sàng nhập vào các cuộc kinh doanh. Nói chung, sự thiếu trường thích và khả năng tài chính của giới tư bản cộng với sự thiếu thốn trầm trọng về chuyên viên tại Việt Nam là cái mặt sự trở ngại không nhỏ trên con đường phát triển kinh tế quốc gia.

(Còn tiếp)

RÒNG LẤY NƯỚC HAY CON TRỐT ĐI ? CUỒNG PHONG

LÀM SẬP 150 CĂN NHÀ

● 12 NGƯỜI BỊ THƯƠNG — THIỆT HẠI LỐI 15 TRIỆU BẠC

GIA ĐỊNH Hồi 3 giờ 30 chiều 17-10, thành Ninh I đầm máy đen bay thấp lận nóc nhà, người ta thấy có 1 cái vòi (ở nhà quê con là rồng lấy nước) đen to lớn bỗ xuống chấm đất.

Giông gió lớn nổi lên, cát bay đầy chay, tôn ngói vỡ tung bay đen nghịt bầu trời.

Có nhiều khác cây to lớn, đã gạch đổ dưới đất như cọ bàn tay vô hình cầm liềm lên rớt xuống nhiều lần. Nhiều tấm tôn mảnh ngói bị giỏ bay đi hàng ngàn thước. Nước dưới ruộng gầu đã Ra da tung lên trăng đã.

Cuồng phong (có người bảo là con Trốt đi) chỉ thổi qua vùng xã Tân hòa Đông, giáp ranh Bà Hom và quận 6 Chợ Lớn độ 15 phút rồi yên lặng. có 1 điểm rất là mưa chỉ rơi lất đất.

Sau khi lặng gió, người trong vùng nay tổ chức 1 cuộc cứu cấp, tìm bới trong những căn nhà sập hay những cây to lớn tróc gốc ngã đè lên người bị nạn.

Kết quả người ta đã cứu được 12 người phần nhiều là bà lão, em bé bị cay, gạch đè bị thương Con số đầu tiên cho biết có lối 150 căn nhà bị hư hại, rất nhiều cây cối bỗ mầuhị ngã hoặc tróc gốc. Tổng số thiệt hại có lối 15 triệu bạc. Hiện nhà chức trách sở tại đang ước tính điều tra để tổ chức cứu trợ đồng bào lâm nạn.

TIN TỨC KHẮP NƠI

Chồng lâm xa, vợ theo trai bỏ lại 4 con thơ

BÔ THÀNH.— Anh Phạm thế T. 32 tuổi, ở hẻm 528 đường Phan thanh Giản, từng sự một cơ quan quân sự, tại tỉnh Tây Ninh. Anh T. có sự chính thức là chỉ V.K.V. 28 tuổi, sự công chức 1 cơ quan sự, và đã đoạt 4 đứa con. Hôm vừa qua anh Tô Tây Ninh về Saigon thăm gia đình, thì chẳng thấy vợ đâu, chỉ có đứa con nhỏ nhỏ.

Theo lời hàng xóm cho biết thì trong lúc anh đi vắng chỉ V. ở nhà đã gian dâu với người thanh niên tên Phạm-T. và đã bỏ nhà ra đi. Ngày 18-10 anh T. liền đặ đơn tới nhà chức trách, tố cáo đôi gian phụ dâm phụ.

Bỏ nhà theo trai mang nhiều tự trang và tiền bạc

GIA ĐỊNH.— Cô Đặng thịTh. 18 tuổi ngụ tại đường Nguyễn huỳnh Đức Phú Thọ, cho thấm yêu 1 qua trai không chạ mà không đồng ý, vì thấy qua mỗ sống theo du đăng không nghề nghiệp. Cô Th. vì quá sợ mẹ cậu nên lén lấy 1 số tư trang và tiền mặt gần 50.000 đồng của cha mẹ, rồi trốn theo qu ấy. Ngày 18-10 cha mẹ cô Th. đã tìm gặp con liền bàn cảnh sát bắt đầu về bắt.

Ghen chồng, vợ của anh phu xe tẫm dầu tự thiêu

SAIGON.— Khoảng 9g đêm 18-10, chị Trần thị Chín 39 tuổi, vợ của anh Nguyễn văn Canh 29 tuổi phu xích lô đẩp ngụ tại số 5317 bis đường Võ di Ngưy Saigon đã lén người nhà đang đầu bỏ lìm tưới mình và châm lửa tự thiêu. Cô người hay được tri hô lên, đập tắt được ngọn lửa nhưng chị cũng đã bị phỏng rất nặng. Chị Chín được chở đến bệnh viện cứu cấp. Theo dư luận thì chị Chín đã ghen tương, nên tự thiêu. Nhà chức trách đang mở cuộc điều tra.

Chiếc du lịch bỏ tại xa lộ đã 10 ngày.

GIA ĐỊNH.— Ngày 18-10, cảnh sát Gia Định đi tuần tiễn trên ta lộ đã trông thấy 1 chiếc xe du lịch số NBB 727 son màu đen của ai bỏ bên lề đường xa lộ. do bỏ được biết, chiếc xe nầy bỏ đây đã 9-10, ngày rồi. Chưa rõ chủ nhân chiếc xe nầy là ai. Hiện đã đã được kéo về bốt.

Bạo vây 3 tên cướp tịch thâu 1 quả lựu đạn

GIA ĐỊNH.— Được biết trong 1 căn nhà ở ấp Phú Trung xã Phú Thọ Hòa có 3 tên cướp thường lén lút về đây ẩn nào. đêm 18-10 chịu đựng một cuộc chiến tranh, thì vào 9 giờ tối nay đã bị lên phá cửa hậu thoát thân. bỏ lại 1 quả lựu đạn loại M.26.

bình minh

MỘT CHUYỆN VỀ MIỀN TRUNG

ĐÀ NẴNG : thành phố nhiều Mỹ... NHƯNG KHÔNG... MỸ !

● Phóng sự của TRẦN-TUẤN-HẢI

V. — Khoảng 1 năm trước đây Đà Thành là nơi ẩn chơi nhưt miền Trung, mà cũng có thể so sánh với miền Tây của Đô thành Cần thơ tuy được gọi là Tây Đô, nhưng không ăn chơi thác loạn như Đà Nẵng)...

Từ ngày có những chuyến tàu của quân nhân Mỹ đổ bộ lên đất Đà Thành và các rừng lân cận, bỗ mãi thành phố Đà Nẵng đã biến đổi ý như một cô gái đang khóc lên chiếc bờ hàng gọi tình.

Hàng trăm, rồi cả ngàn người đua nhau xuất ngược về Đà Nẵng với đủ nghề lạm ăn với «mốc», nhân đồng những người nầy là những «tay-chơi» lắm lưu luốn có «chưởng lực» với Mỹ đều thì nhau chảy đua nước rút về Đà Nẵng kiếm ăn...

Các sách bán rượu và bán «lậu xạo» mọc lên như nấm trong mùa mưa... Tổng số «xô sách bar» Đà nẵng không thua gì Qui Nhơn, thành phố Đà Nẵng có đến hơn, nhưng phần nhiều «xô sách bar» đó đây lại sang trọng hơn...

Trước đây, nếu có dịp ra thành phố Đà Nẵng vài đêm, người ta sẽ thấy sự hoạt động của Đà Thành không thua Saigon, có khi còn vượt lên cho «đủ kiểu» nữa là khác...

Các anh lính Mỹ ở nơi đây cũng được tự do ăn chơi... Vì các anh chàng «Mốc» nhiều hơn nhiều thì những người «sống chưn gỏi» với «Mốc» khoái tỉ tỉ tỉ hơn nhiều...

Có nhiều bạng người trước đây sống cảnh nghèo tơ nghèo xác,... nghèo nát mồng tơi, nhưng khi có sự hiện diện của các anh chàng «mốc», thì họ sống «đế vương» bao ngày chẳng cần phải đi làm cái thân, tối lại «ngủ» lại rai là kiếm bạc ngàn... «xôi».

Linh Mỹ ở đây qui đông, nhưng «xô sách bar» cũng như các «tờ chơi» khác ở trên đời đều mất mỏ, do đó thiên hạ trong hàng... bán rượu sống gần sang hành chống như thường... Mà cũng đúng ăn là bị «cắt cổ mỗ bung» «mà lắc anh» «Mốc» không chơi...

Nhưng, đúng 1 cái, cách đây độ 3 tháng, Đà Thành vẻ đem biến thành phố chết. Tổng số Mỹ đi chơi đêm không được một nhiều trăm ngày sau Thế là giới «xô sách ba» còn cái cảnh ngồi một chỗ mà kêu trời !

(Còn tiếp)

Tích Lan kêu gọi

đưa các phe phái tại Việt Nam tới hòa đàm

L.H.Q. (A.P) — Hôm thứ Ba, Tích Lan tuyên bố rằng họ tin là sự ngăn cách giữa các phe đối lập về vấn đề hòa đàm tại V.N. cũng ngày càng hẹp hòi. Tích Lan lên tiếng kêu gọi các quốc gia liên hệ cùng nhau xúc tiến để đưa các phe phái tại V.N. tới gần nhau hơn.

Trường phái đoàn Tích Lan tại L.H.Q. Punnambalam đã đưa ra nhận định này đưa trên lý thuyết cho rằng một cản trở chính đối với cuộc hòa đàm là việc Hoa Kỳ khước từ chấp nhận VC như một đại diện để tham dự hòa đàm.

Ngô lời trước Đại biểu Liên Hiệp Quốc đại biểu của Tích Lan tuyên bố rằng cần trở thứ hai về việc Mỹ đội hòa Bắc Việt có thể sẽ được ký bỏ nếu Hà Nội sẽ hưởng ứng đề nghị cương quyết mới nhất của H.K.

Đại biểu Tích Lan ở L.H.Qcho biết đề nghị đó đã ở Arthur Goldberg nêu ra tại L.H.Q ngày 22-9 vừa qua đường như là một ý muốn chính đáng của Hoa Kỳ nhằm tiến tới giải pháp.

Đây, nguyện vọng của giới nhập cảng trước hiện tình kinh tế

NHỮNG ĐỀ NGHỊ CỤ THỂ của phân bộ 8 hàng vải

phỏng vấn của ĐĂNG TẤN

Tình trạng hàng vải từ nay đến Tết

Nhằm mục đích phân ánh trước tình hình thị trường để đáo cáegiới tiêu thụ được có biết từ nay đếnTết hàng vải sẽ như thế nào, chúng tôi có đặt ra câu hỏi trên đây.đề.' được ông Khâm chủ tịch phân bộ 8 nhập cảng các loại hàng vải ngoại quốc cho biết.

— Từ nay cho tới Tết nếu nếu trường hợp mãi lực của các giới tiêu thụ có gia tăng thì cũng không gặp phải tình trạng khan hiếm Đồng bào khỏi lo ngại điều đó. Và cũng không có vấn đề tăng giá trường đến mức quá đắt đỏ trong khoảng thời gian từ nay đến Tết.

Chúng tôi hỏi :

— Nhưng qua sau Tết thì thị trường hàng vải ngoại hóa sẽ như thế nào ?

Ông Khâm cho biết :

Đó là điều hết sức lo ngại của giới nhập cảng trong phân bộ chúng tôi. Vì từ sau Tết trở đi, vấn đề giải tỏa Thương khẩu có lẽ được giải quyết và ảnh hưởng của giải đoạn cấp giấy phép tự do mà Bộ KT đã chủ trương cấp phát ngoại tệ không hạn chế. Lẽ dĩ nhiên hàng vải lúc bấy giờ sẽ trán ngập thị trường. Nếu mãi lực của giới tiêu thụ không gia tăng, thì giới nhập cảng chúng tôi phải chịu ảnh hưởng nặng nề...

Trước khi chấm dứt phần tìm hiểu hiện trạng của sinh hoạt nhập cảng phân bộ tôm, và đọc đặt nguyện vọng cấp thiết c.a giới thương gia lên chính quyền, chúng tôi có hỏi ông chủ tịch phân bộ :

— Cần nghĩ của ông như thế nào đối với những điều tiến sắp tới của nền kinh tế xứ sở.

Ông Khâm đáo đáp :

— « Nếu cai trị là « tiên liệu» thì kinh tế cũng nên « tiên liệu ». Vì nếu có sự tiên liệu thì giới thương gia chúng tôi mới được sống con...»

VIII—Tăng Bộ Kinh Tế, Tài Chính nên nới rộng những biện pháp mà Bộ K.T đã áp dụng để giảm bớt thương gia thuế phụ như : Vé Thuế quan bình bổ suất, Bộ K.T đã cho thiếu trong thời gian hai tháng, hay giờ XIN cho thiếu Stu tháng.

— Thuế Quan bình, cũng XIN cho thiếu 6 tháng.

— Khuyến khích các Ngân Hàng trung gian giúp đỡ các thương gia bằng cách mở rộng tín dụng. Vì có sự loãn chuyển điều hòa cho đồng bạc thì sự điều hòa thương mãi mới được dồn bão. sinh hoạt Kinh tế sẽ không bị tê liệt.

— Nói rộng giấy phép MƯỜI THÁNG thay vì SÁU THÁNG như hiện nay, bởi tình trạng kỹ bẩu, kẹt hóa mà giới nhập cảng đã gặp phải :

— Nên cấp tốc tìm mọi biện pháp hữu hiệu để chấm dứt tình trạng mất hàng do nạn trộm cắp quá lộng hành ở Thương Cảng để tránh cho thương gia lỗ vốn. phá sản.

— Cho phép các phân bộ chuyên nghiệp thương xuyên gặp ý kiến«ăn chương trình nhập cảng «trong mấy kỳ giải tiu ngoại tệ » để điều bàn cho sự Cung — Cầu được điều hòa, tránh được tình trạng lúc thì hàng hóa rất là khan hiếm, khi thì ế đọng thống đe khiến cho người tiêu thụ không hàm mua sắm. Có như vậy mới thể hiện được tinhcách dân chủ trong việc chủ trương điều bão điều hòa cho nền kinh tế quốc gia vững mạnh.

Xem trang 3 :

ĐÊM NGẮN TÌNH DÀI

của SĨ-TRUNG

Nỗi buồn hôm nay

Còn gì buồn hơn ngày em theo chồng
Tối ôn mặt chay hoài trong đám đông
Còn gì buồn hơn tình duyên lở làng
Tối đứng nhìn cho tuổi trẻ ải hoang
Bây giờ kỷ niệm còn là khoảng không
Đêm từng đêm nghe xót xa trong lòng
Tối khuôn mặt cón buồn hơn loài rong
Tối cúi nhìn cho hạnh phúc trôi sông
Tối ngoan thầm xuất tối và khóc vòng
Đó, phải bây giờ tôi nuối tiếc không
Tối nhặt rối nuốt trôi hòn sỏi trắng
Đề chết, để quên em, để nhớ thương
Tối nâm đây buồn đỏ cho quê hương
Nhìn những vòng xe lăn theo ngày chăng
Tối nghe tình yêu vỡ nát trong lòng
Cuộc đời giương mắt nhìn tôi gỏ đơn

Dương thùy Trang
(Văn nghệ khuôn mặt 17)

Làm thân con gái

cho P.T. NGỌC KHÁNH

Anh lên xe đi rồi
Tôi đứng sầu ly phối
Nước mắt và nước mắt
Buồn ơi buồn riêng tôi

★

Cuộc đời hỏa mão đen
Thành phố thì lên đèn
Kỷ niệm chn đầu nữa
...Con đường mang tên em

★

Một mình tôi cô đơn
Ôm vòng tay tủi hờn
Nửa linh hồn gục khóc
Mi sầu lạnh hoàng hôn

★

Trời sinh tôi con gái
Trời sinh anh con trai
Duyanên chăng mình ngang trái
Chỉ có tôi ở hoài...

Linh trần Phương
Hòn trẻ hai mươi

LƯU THIẾU KỲ BỊ HẠ BỆ Lâm Bưu thay thế

Theo tin từ Hương Cảng thì Lưu thiếu Kỳ sẽ là nạn nhân cuối cùng của cuộc cách mạng Văn Hóa Trung Cộng.

Nguồn tin bảo chỉ cho hay là cả thể Tướng Lâm Bưu sẽ thay thế Lưu thiếu Kỳ.

Trong 1 bài điểu vân của 1 nhân viên cao cấp Cộng Đảng Trung Hoa khi nhắc đến các lãnh tụ, người ta chỉ nói chủ tịch Mao Trạch Đông + Đông Chủ + Phó Chủ tịch Lâm Bưu. Thủ tướng Châu an Lai. Đây là lần đầu tiên đài Bắc Kinh chẳng đánh tên Phó chủ tịch đề chỉ Lâm Bưu. Chỉ 1 việc tên Lưu thiếu Kỳ bị bỏ rơi đó cho người ta thấy rằng rất có thể bọ Lưu sẽ bị phong trào Cách mạng Văn Hóa Trung Hoa Lục Địa khai trừ nay mai.

DIỄN VĂN CỦA T.T. SIHANOUK ĐỌC TẠI QUỐC HỘI CAMBODGE

NAM VANG (Reuter).— Trong diễn văn khai mạc tào quốc hội Cambodge được bầu bốn 11-9 vừa qua Thái tử Norodom Sihanouk nhấn mạnh rằng cần phải duy trì và củng cố thường trực liên hệ quốc gia rất cần thiết cho độc lập, hòa bình toàn vẹn lãnh thổ và tiến bộ trong nước.

Thái tử Sihanouk hoan hô vì sự trường thành chánh trị mà cử tri đã thể hiện qua cuộc bầu cử bằng cách tham gia cuộc bầu cử trong vòng yên tĩnh và kỷ luật.

Để cập chánh sách đối ngoại, thái tử Sihanouk nhấn mạnh tính cách nghiêm trọng của vấn đề do thái độ của Thái Lan nêu ra. Thái tử nhắc nhở rằng thái độ thù nghịch của T.L đã không thay đổi mà lại còn tăng gia.

Thái tử nhắc lại rằng chánh phủ Thái Lan đã cố gắng lôi kéo Cam bốt vào trong 1 thế mà cuộc thảo luận về vấn đề Cam bốt trong biên giới chung. Thái tử Sihanouk tố cáo Thái Lan giữ mín trên bằng tăng cấp số vuông tại sau tình miền Tây Cambodge. Thái tử nhấn mạnh tình trạng khẩn tại miền đó đã bình ổn có lập có

(Xem tiếp trang 4)

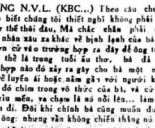

A cô Ái-TRINH trả lời

CÒN ẨN TÌNH GÌ ĐÓ ?

ÔNG N.V.L. (KBC...) Theo câu chuyện của ông cho biết chúng tôi thấy rằng thiếu nữ đã tiếp tiếp như thế thái đâu. Mà chắc chắn phải có nhiều nguyên nhân xảu xa khác về bịnh lạnh của bà. Tôi xin phép đưa cô về trường hợp ra đây để ông tường lãm. Cô thể là trong tuổi ấu thơ, bà đã gặp một trường hợp nào đó xảy ra gây cho bà một mặc cảm sợ hãi về tuyến ái hoặc nâm gây với người khác phái. Sự việc đó chưa trong và thức của bà, và cứ mỗi khi có sự tiếp nhau, va chạm là nó nổi lên... làm cho bà lạnh bàn đi. Bởi khi chánh bà cũng muốn được toàn vẹn với ông nhưng vẫn không chiến thắng nổi được.

Cô thể là sự việc ấy gây ra bởi ảnh hưởng của gia đình đã làm cho bà thành bịnh. Hoặc gái, nói xin lỗi ông lão bà, do một người yêu bạn đầu nào đó của bà đã làm cho bà thành bịnh vì một sự nói ép đối bởi của ...

Tóm lại, vấn đề nầy thật rất nhị. ông phải khéo kiên tìm hiểu lâm, chứa bịnh bằng tình thân là phải đúng mà thôi, gian dối hoặc hỏi ở ông một sự kiên nhẫn... ông đã trang vẽ trong một con say tương nên sinh ra sự thế nầy... Bà vì bị va chạm quá mạnh nên lãnh mất ông đi thôi. Chắc bà không bỏ ông đi luôn đâu. Người mẹ nào cũng thương con hơn chồng, mặt khi đã quyết định dứt khoát nhưt định bà sẽ mang chầu bể theo. chỗ không để lại cho ông đâu.

Như vậy, điều hay nhất hiện tại là ông nên đi tìm bà có lẽ ở nhà mấy người thân, hay người bạn nào đó thôi, xin lỗi và kêu bà về. Tôi tin rằng lòng ân nâu và quyết bảo vệ hạnh phúc gia đình của ông bà sẽ siêu lòng mà khiến cho bà phải gia hòa ông ngu.

Vẽ việc chưa bỏ, ông nên mang chầu về gỏi bên nội hay bên ngoại chi đó... một thời gian. Chú ý của ông, đường tôi khỏng đồng ý chút nào cả, ông không nghĩ mà thương chầu bà sao ? Tình cảm vẫn đang nào cũng hơn. Ông đừng nên lâm vậy. Sau nầy chầu bể lớn khôn nó có những ý nghĩ không đẹp và nên bàn tâm mẹ... đôi khi lại ảnh hưởng đến cả cuộc đời của chầu.

Cuối cùng, chúng tôi xin phép nhắc lại vì bịnh của bà, ông cần phải tế nhị tìm hiểu và khéo lên sau đó, Một thời gian ông sẽ thấy kết quả mỹ mãn. Tất cả đều do ở lòng bình tĩnh và kiên nhẫn sẽ thành công, thưa ông !

BAN THƠ CHỦ Ý : *Vì số thư và tế bài để mục* **«mỗi trường thơ»** *quá nhiều, nên muốn cho trong trang, chúng tôi đã thu xếp, cứ hai kỳ* **mỗi trường thơ** *thì một kỳ thơ. Xin cảm ơn chú nhóng nầy và cố tiếp tục gửi bài về tòa Điểm. Thân mến.*

THỦ TƯỚNG LÀO S. PHOUMA TUYÊN BỐ THÒA - ƯỚC GENEVE 54 sẽ là căn bản danh dự CHO HÒA BÌNH VỀ VIỆT - NAM

L.H.Q. (UPI).— Hôm thứ Ba Thủ tướng Ai Lao Souvanna Phouma tuyên bố chấp nhận ước Genève54 sẽ là một tiền bản danh dự để thương thuyết hòa bình tại Việt Nam.

Ngài lãi trước Đại biểu đồng L.H Q. hoàng thân Souvanna Phouma lên tiếng khuyên các nước ngoài ta nên trở lại với thỏa ước Genève, một hệ thống được cải thiện về vấn đề kiểm soát và phải được thành lập để bảo vệ quyền lợi không phải chỉ riêng của nhân dân Việt Nam, nhưng của tất cả nhân dân Đông Dương.

Hoàng thân Phouma cũng nói rằng việc bảo đảm nền trung lập tại bán đảo Đông Dương sẽ tạo một điều kiện để bán đảo này bình thường trở ở Đông Nam Á.

Thủ Tướng Phouma tuyên bố như sau : « Trung lập hóa Ai Lao như đã thỏa thuận năm 1962 sẽ là một đường lối an ninh hơn để cho dân chúng được sống dưới sự bảo đảm của ngoại quốc và để phát triển những hàng giao hòa hợp với các quốc gia lân giềng ».

Khi nhắn mạnh rằng Ai Lao hiện chịu đựng một cuộc chiến tranh, thủ tướng Souvanna Phouma lên tiếng cảnh cáo rằng chiến cuộc VN có thể lan tràn khắp vùng Đông Nam Á.

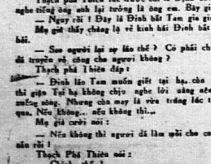

(34) ♦ Nguyên tác của KIM DUNG
HÀN GIANG NHẠN dịch thuật

Thạch phá Thiên giật mình khách hãi, kinh hãi hơn cả bị Đinh bắt Tử đuổi tới nơi. khi hai người đi xa ra mấy chục bước chỉ chăm chăm bóng sau lưng thì quả nhiên đúng là Đinh Đang và Đinh bắt Tam

Nguyên Đinh bắt Tam và Đinh bắt Tử là hai anh em và chỉ hơn nhau một tuổi. Thanh ăn hai người lại giống nhau.

Thạch phá Thiên lúc trước chỉ là Đinh bắt Tử đuổi tới, chẳng ngờ tiếng gọi anh lại trống là tăng ca. Bây giờ chẳng ngờ đến nói :

— Ngày rồi ! Đây là Đinh bắt Tam gia đó !

Mọi giữ thấy chẳng là vẽ khách hãi Đinh bắt Tam thì ngạc nhiên hãi.

— Sao người lại sợ lão thế ? Có phải chúng gọi Đinh bắt Tam đã truyền rồi chăng cho người không ?

Thạch phá Thiên đáp :

— Đinh bắt Tam muốn giết tại ha, cho Đinh đinh Đang đang đã giúp Tại ha không chịu nghe lời sáng nên mới tới tại rồi nếu muốn giống. Nhưng chín mạng là vô trăng trắng lắc thuyền của thái thái đó đó gây. Nên Đinh bắt Tam, nếu không thì...

Mọi giả cười nói :

— Nếu không thì người đã làm gì thì con rắn đen hay con cá nên vậy !

Thạch Phá Thiên nói :

— Chính thế !

Chẳng chịu nhớ tới tình trạng mình bị Đinh Đang đùa bỡn thuyền bắt ở lại nhưng lại hỏi tại sự bắt nói :

— Thế Thái ! hoặc ha cần tìm tại ha Nếu lão nếu bị bị bắt thì tại ha... không cho mọi nữa thoát chết nữa.

Mọi giữ tức giận nói :

Nếu ta không vì lượng cảng bị cái thằng cha Đinh bắt Tam phúc có chi đáng kể ! Người đi kêu lão lại đây thử xem có giúm đụng đến sợi tóc cái tóc của người không ?

Nguyên mọi giả nay tính nóng như lửa. Tuy mọi bị cầu hòa tiên thương đến kinh mạch mà mọi vẫn chẳng coi anh hùng hào hán trong thiên hạ vào đâu.

Thiếu nữ khuyên can :

— Nhưng nhưng ! Hiện giờ Nhưng Nhưng chưa phục hồi công lực, hãy tạm thời chịu nhịn hại anh em ba Đinh. Cho Nhưng Nhưng lành mạnh sẽ tìm đến bọ đề trả sáu cũng chưa muộn.

Mọi giả vẫn bạo bực nói :

— Lão nây nhưng nhưng người thật là cay cực. Sở Tiêu Thấy nây nên đối vùng vẫy giang hồ chẳ có trượng kẻ khác bị ta lão ăt khinh khi, có bao giờ phải chịu vuất giận ấm hơi với ai ? Nai đi nói lại chẳng qua chỉ vì tiếc sức sinh kia. Giá mày mà không chết thì hai cái gọi đó cũng chẳng gì được.

Thiếu nữ nói :

— Mọ phân hận trong lòng, chẳng nói cũng ta tiếng. Thạch phá Thiên sợ hãi Tam nghe thấy sẽ tìm đến nói. liền khuyên can :

— Lão thái thái ! Thái thái hãy bình tâm lại đã tại ha vận thêm chút nữa lại gọi cho thái thái được không ?

Rồi chẳng không hề mọ tra lời đặt bàn tay vào huyệt linhc đài ngăn ngăn vận nội lực, tự tại thầy lấy vào người mọ.

— Nhưng nhưng ! nhưng người đã quá cao nhân. đều làm chi nữa ? Cả hai người đều là công bị Qui bắn cân phải bình tâm tính kế để đường thương mới mau khỏi được. Nên trong lòng Nhưng Nhưng lớc nên cũng bực tức thì chỉ lim tim bọ hai cho thân thể.

Mọi giả vẫn chưa người giận, bực bực nói :

— Thế thì thế nào ? Thế thì thế nào ? Bây nay gặp ra ấy khiến anh phải uống ban nhiều nước sông thái thà. Thế thì thanh danh một đời sẽ Tiêu thấy cho ấm ?

Thạch phá Thiên thấy đến giữ lực, mọ giữ sự bà ngang thân khí cho anh lực bên ngoài vẫn mới về, nhưng vẫn cũng lực liền đến nơi bao vậy, thì tại bọ nói với

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

Số 41

● Nguyên tác TRẦN THANH VÂN
● Dịch giả HÀN GIANG NHẠN

HỒI 13

Hồng lâu chủ nhân

Nữ lang ảo tiá bất giác biến sắc, cất giọng buồn buồn nói :

— Người cả tự cách của một vô sĩ. Nhưng cũng không thể thoát chết được.

Dứt lời, nữ lang vung chưởng lên đánh xuống.

Không phải là Phi Kiếm cam tâm bó tay chịu chết. Nhưng lúc này chàng không còn chút tực-tượng nào để đề phòng khéo. Chàng nghĩ rằng mình chết thế này cũng hoàn là lợi vào tay Tử Hải Lăng Đăng Khách. Ít ra là mình không bị sỉ nhục hay bị bức bách phải cung khai...

Giữa lúc cái chết chỉ còn khe sợ tóc thì đột nhiên một thanh âm từ đằng xa vọng lại :

— Bắt gả đem về ra mắt ta.

Cường tay nữ lang ảo tiá vừa dụng đầu Phi Kiếm, nhưng chưa nhả kình lực. Nàng nghe tiếng vội rút tay về nói :

— Người là kẻ thứ nhất ở bên cái chốn con được trở về. Người có đi được không ?

Phi Kiếm thấy sự bất ngờ. Chàng biết người vừa nói là chủ nhân lâu hồng chẳng sai. Nhưng ngoài mặt vẫn lạnh lẽo, không vì được tạm thoát chết mà thay đổi sắc mặt. Chàng gật đầu đáp :

— Tại ha có thể miễn cưỡng đi được.

— Vậy người theo ta.

Nữ lang ảo tiá đưa chàng đi đến đoạn đường đã vun, tiền vào trong rừng rậm đến trước toà lầu, tường xây bằng gạch đỏ. Hai cánh cổng lớn đồ nhự son hề mở. Phía trong cổng đủ cảnh nói non hoa cỏ vẫy bọc lấy toà lầu hồng. Cảnh kiến trúc tòa lầu này rất tránh xáo được vẻ thanh nhã.

Phi Kiếm đứng trước cảnh sắt tuyệt mỹ mà không có cảm hứng chi hết. Lòng chàng con mải nghĩ về con người thần bí là chủ nhân lâu hồng và số mạng của mình.

Bắt luận là chàng trai nào đó không quan tâm đến sinh tử, chẳng chau mày khi đối diện với tử thần, bản năng muốn sống của con người khiến cho ai cũng phải ngần đầu lên và thành ra có ý sợ chết. Trừ khi người nào đã nhìn thấy không còn hy vọng gì sống được nữa, mới không cưa quậy, thân nhiên nhận lấy vậy thì kẻ sợ chết vẫn người không sợ chết chỉ khác nhau một chút mà thôi. Người anh hùng khác với kẻ khiếp nhược cũng chỉ ở chỗ đó.

Dưới chân lầu, hai thiếu nữ ảo tiá vẫn người thanh nhã thoát tục đứng trên thềm đá trắng.

Thiếu nữ ảo tiá đưa Phi Kiếm vào đến trước viện thì dừng bước kính cẩn lên tiếng :

— Bẩm chủ nhân ! Ý đã vào đây.

Ở đầu kia toà lầu, một thiếu nữ ảo tiá khác xuất hiện đứng tựa lan can sơn đỏ cất tiếng :

— Đưa người đó đến Tây hiên. Chủ nhân muốn đích thân điều tra.

Thiếu nữ ảo tiá theo lời đưa tay ra bảo Phi Kiếm :

— Người hãy theo ta.

Phi Kiếm tuy trong lòng không muốn như người bị cầm tù để kẻ khác đong đi đong lại. Nhưng chẳng đồng tính hiếu kỳ muốn coi chủ nhân lâu Hồng là nhân vật thế nào, nên chẳng chàng nói gì nữa, lẳng lẽ đi theo.

Đi quanh hết một dãy hành lang. Bên lầu có một gian cảnh gả, Phi Kiếm chắc dãy là tây hiên. Chàng đứng chờ ở trên thềm trước cửa phòng.

Cửa phòng này có sáu cánh. Cánh cửa chạm trổ, bên trong lại bằng một lần sa mỏ, người bên trong có thể nhìn ra ngoài được mà người ngoài nhìn vào thì chẳng thấy gì.

Hồi lâu phía trong cửa có thanh âm Jân bà vọng ra. Thanh âm này có vẻ gay gắt :

— Phải chăng người là Quất mộ nhân ?

Phi Kiếm đáp :

— Chính thị tại ha. Phải chăng tôn giả là Hồng lâu chủ nhân ?

— Phải rồi ! Quất mộ nhân ! Tại sao người lại có ngoại hiệu như vậy ?

Phi Kiếm hững hờ đáp :

— Tại ha có một chí nguyện là đao mổ chốn những hạng tà ác trong thiên hạ.

— Ô ! Ý kiến hay đây ! Vậy ra người tự đặt địa vị mình vào hàng nghĩa hiệp ư ?

— Tại ha không có ý nghĩa như vậy mà chỉ làm theo ý muốn của mình.

— Người với bọn Kim Nguyệt minh thù oán như ví việc gì mà bị họ truy nã đề ha sát ?

— Đối với bọn Kim Nguyệt minh thì cô chủ oán hay không cũng vậy thôi. Hễ ai không theo một đường với họ là bị họ trừ diệt.

Bên trong cửa im lặng một lúc rồi lại có tiếng hỏi :

— Lai lịch người thế nào ? Sư phụ là ai ?

Phi Kiếm không ngần ngừ gì đáp ngay :

— Vẽ điều này xin lượng thứ cho tại ha không thể trình bày được.

— Hừ ! Người đã biết bất luận là ai qua khỏi giới hạn cấm đã tả phải mất mạng rồi chứ ?

— Tại ha biết rồi.

— Người có cảm tưởng gì không ?

— Chết là chết chứ còn có cảm tưởng gì nữa ? Nếu may mắn mà không chết thì có một ngày kia tại ha sẽ đến đây đào mả chôn tên giả để để rửa hận cho những người vô tội đã bị giết

— Người thiệt là lanh lùng và kiêu ngạo

— Điều đó chẳng cần nói tới.

— Người nói là nếu may mà không chết vậy người chỉ là cốn có cơ hội khác nữa ư ?

Phi Kiếm nghen hong không biết nói sao vì thực ra chẳng chẳng có cơ hội nào hết. Trừ phi cũng lực ở chẳng khác phục hoàn toàn. Nhưng nhân vật ở đây Kim nguyệt minh cốn không dám mạo Phạm tới thì dù cũng lực chẳng vẫn như thường cũng khó bề thoát thân được.

Hồng lâu chủ nhân lại hỏi :

— Sao người biết những người vào đây trước đều thác hoặc vô tội ?

Phi Kiếm không trả lời được. Kẻ ra thì cách cầm đoán này tuy khắc liệt, nhưng người ta đã đương bảo, nếu mình không phạm vào người thì người cũng không phạm tới mình.

Vậy những kẻ đã cỏ ý vào đây đều là Phạm tới người. Còn Phi Kiếm thì do chuyện ngẫu nhiên bị bọn Kim nguyệt minh phỏng kính lực bắt sống bởi đều cầu thì chẳng có thể là người vô hại được chăng ?

Phi Kiếm nghĩ tới cái lời kẻ lạnh lùng đáp :

— Tỉ như tại ha đây cũng là người vô tội.

(CÒN NỮA)

◆ XUÂN TÒNG phóng tác

(Số 41)

CHƯƠNG HAI

Mồ không xác ?

Sở an ninh nội địa lập rạc cho nhà viên chăm bao vây một cách kín đáo Tòa Đại sứ Pháp, trong khi sở an ninh ngoại địa rung ra rất nhiều nhân viên ở đọc đường Saigon — Cambét, nhưt là ráng [illegible] phòng tòa Đại sứ Pháp sẽ đi chuyển Bắc si Nguyễn Hồ [illegible].

Nghĩa là mọi biện pháp tấn công cũng như phòng ngừa đã được [illegible] xong, và ai nấy phụ trách đều được chỉ định rõ rệt.

Thủ Tướng cho biết :

— Công tác này rất quan trọng, nhưt là trên phương diện Quốc [illegible] Pháp mà được bao ai Nguyễn Hồ thì V.N nếu sự thể [illegible] bao các nhà Thông thái Quốc Tế, nơi mà chúng ta có thể [illegible] nhiều tin tức quan trọng liên hệ đến nền độc lập của [illegible].

Vậy trường sở an ninh toàn quốc coi cả hai ngành an ninh nội [illegible] đã được Thủ Tướng cho toàn quyền hành động (carte blanche) [illegible] sẽ hoàn tất được công tác. Ngoài ra một ngân khoản đặc biệt lên [illegible] bạc được dành cho hoạt động sẽ.

Với giọng cương quyết Thủ Tướng kết luận :

— Nếu chúng ta thất bại tức là nước Việt Nam thất bại.

Đồng lên bắt tay từng vị một, Thủ Tướng không quên nói :

— Chúc các bạn thành công.

Sau buổi họp «top secret» ấy, nhân viên phụ trách về an ninh nội địa đã trở nên một nhân vật quan trọng vào bậc thứ ba [illegible] nước.

Cái quyền trọn vẹn trong khi công tác, nhân vật nầy cho được [illegible] đưa nhân viên của mình vào bất cứ nơi nào sở, hoặc ngành [illegible] trong đến ngoài nước.

Bắt sở nhân viên trong Tòa Đại sứ Việt Nam ở ngoại quốc cũng [illegible] thay thế, đồng thời 1 số đặc biệt của sở giám và phân giám [illegible] sang Cam Bốt, Thái Lan, Phi luật Lan Hương Cảng vv... [illegible] bước nếu đích có ý định chủ mang bác sĩ Nguyễn Hồ ra [illegible] nước.

Sau buổi họp 48 giờ sở giám và phân giám đã làm việc như điện [illegible] «đường giây» chỉ được giăng ra khắp trong nước đặc biệt là [illegible] của Tòa Đại sứ Pháp ở Saigon.

Cả thảy nói Saigon Thủ Đô của miền Nam Việt Nam hiện đang [illegible] trung tâm hoạt động của các sở gián điệp Quốc Tế, chu nên sở [illegible] phân gián điệp VN rất là vất vả khi phải đương đầu với các [illegible] đó.

Thời là sau khi tin Bác sĩ Nguyễn Hồ bị 1 tổ chức bí mật bắt [illegible] đến và Tòa Đại sứ Pháp thì các điệp viên thượng thặng đều [illegible] nếu đều vào để để hoạt động.

Tuổi tại phát ngôn viên của Tòa Đại sứ Pháp tuy không trả lời [illegible] ngay vào nguồn tin ấy nhưng đã khẳng định cái chính xác :

Sự liên hệ thân thiện giữa hai chánh phủ Việt — Pháp càng ngày [illegible] đậm đà, mặt thiết hơn nếu người ta biết rằng Pháp đã bỏ ra bao [illegible] nhiêu để mua hàng của Việt Nam.

Nếu tìm một cũng việc an ninh thì sẽ thấy trong các Quốc gia có [illegible] kết hình ở và tác chánh với Việt Nam thì được Pháp là Quốc gia [illegible] thân thiết sau Hoa Kỳ — đã giúp ích rất nhiều cho nền kinh tế của V.N vậy.

Sau khi tin đó ấy được loan đi chừng 1 tuần lễ thì Tòa Đại sứ Pháp đã quyết định mở một cuộc tiếp tân thật long trọng, nhưn địp có Bác sĩ Pierre Bernard mới ở Pháp qua VN để tính bày về đề tài :

«Pháp và lực lượng nguyên tử Quốc Tế»

Tòa Đại sứ Pháp có hậu ý là nhân địp tiếp tân này ta sẽ mở rộng cửa tiếp đón chặt đông người để chứng minh là Pháp không bỏ biết đến vụ Bác sĩ Nguyễn Hồ.

Lẽ đi nhiên điệp viên các cường quốc đã gánh đua rán rết để làm sao có mặt trong buổi tiếp tân ấy, vì VN lại cũng cần phải có mặt để quan sát tình hình.

Tin tức bảo đảng : Bác sĩ Pierre Bernard có chân trong Hội các nhà thông thái Quốc Tế sẽ tới phi trường Tân sơn Nhứt vào hồi 20 giờ đêm nay và tối hôm sau Bác sĩ sẽ nói chuyện tại Trụ sở « Đông Minh Hội».

(CÒN NỮA)

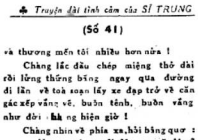

♣ Truyện dài tình cảm của SÍ TRUNG

(Số 41)

CHƯƠNG II

Nguyên cảo chặt răng cố chịu đựng cơn đau đớn lăm phồng đa mặt chàng. Chàng vừa lấp lại dáng cú chỉ, thái độ của Liễu khi nàng bị chàng tát mạnh vào mặt.

Liễu nêm một cái nhìn oán hận vào mặt Nguyên cảo rồi bướt đi thẳng. Nguyên mim cười nói với theo :

— Tôi thách Liễu đó. Sau nầy Liễu mới hiểu mà cám ơn tôi !

Liễu ngoái đầu nhìn lại, hết lớn :

— Khỏi cần phải thách. Rồi đây anh sẽ thấy tôi trả chả !

Nguyên đang lặng người nhìn theo bước chân gấp rút, nắng nẻ của Liễu. Trên mái chàng cón đọng lại nụ cười kín đáo.

Chàng nhủ thầm :

— «Mình đối xử như vậy cũng tội nghiệp Liễu quá. Mình tàn nhẫn, độc ác thật ! Thương, mình còn biết làm sao khác hơn được cho ? Lòng mình cón đang đau đớn, rên siết vì mối tình tuyệt vọng, vì sự ra đi của Hương thì tìm mình làm sao cón có thể rung động được trước sự đăng hiến tình yêu của Liễu ? !»

Chàng nói lẩm bẩm trong miệng như muốn nhắn gửi với Liễu đang thấp thoáng giữa đám đông trước quán bia cạnh bên kho Bạc :

— Liễu hãy thử lỗi cho tôi, trong một ngày nào đó, Liễu sẽ hiểu được tôi và thương mến tôi nhiều hơn nữa !

Chàng lắc đầu chép miệng thở dài rồi lững thững bước ngay qua đường đi lần về toà soạn lấy xe đạp trở về cần gác xếp vắng vẻ, buồn tẻnh, buồn vắng như đời lắm nghiệp giờ !

Chàng nhìn về phía xa, hồi hùng quơ :

— Hương ơi, em đi đâu, em về đâu ? tại sao em liều lĩnh như vậy chớ ?

Chỉ có tiếng còi xe, tiếng động cơ huyên náo trên đường phố vô tình. đáp lại câu hỏi của chàng ! Đi giữa đại lộ rộng thênh thang và sống động vô cùng nhưng Nguyên lại cảm thấy mình bơ vơ cô độc quá ! Tất cả người qua, kẻ lại như lãnh đạm, thờ ơ với chàng. không ai buồn chú ý tới kẻ tuyệt tình đang lạc bước giữa đại lộ hoang vắng của cuộc đời !

oOo

Buổi chiều cần gác bị hanh nắng nóng bức chịu không nổi, Nguyên phải viết bài ở quán cà phê thất nghiệp cạnh nhà. Chỉ uống có mỗi một ly cà phê đã mà chàng ngồi lì hằng giờ và chiếm nguyên cả một bàn ở trong cùng chủ quán biết chàng làm bào viết vẫn nên tỏ ra kính mến chẳng không bao giờ phiền trách chàng lấy một lời. Ông bà chủ quán qui chàng đến đổi chàng trả đi sẵn lên cạnh ly cà phê đã đã chàng nhâm nhi cho đến khi viết bài xong và cón đem ke chiếc quạt máy gắn sau gáy chàng để chàng được mát mẻ nhà ngọc phun châu !

Nguyên ấy nay lẩm ! nhiều lần chàng tỏ chối khéo :

— Ông bà đừng bận tâm nhiều về sự cố mặt của chúa. Ăn uống không bao nhiêu mà cón làm phiền ông bà nữa, chúa... e ngại vô cùng. Ông bà nên dành sự tiếp đãi nồng hậu ấy lại cho thân chủ khách hàng khác !

Vẫn giữ nguyên lập luận cũ, ông bà chủ quán tươi cười đáp.

— « Cậu đừng cón ngại. Có tốn bao gì nhiều với cậu đâu. Được cậu đến đây làm việc cho nhà báo, vợ chồng tôi sung sướng hãnh diện lắm. Không có cậu thì quán nầy cũng chỉ có bao nhiêu khách quen biết mà thôi. Chúng tôi nghèo nhiều chớ đâu có nghèo vì một bình trà hay một vài đồng bạc tiền điện. Cậu cứ yên tâm viết bài vở cho hay đi !»

Nguyên cảm động sâu xa trước tấm chân tình của đôi ông chồng bà ấy. tình nghĩa của xóm nghèo đã giữ chân chàng ở lại đây suốt mấy năm trời nay.

(còn nữa)

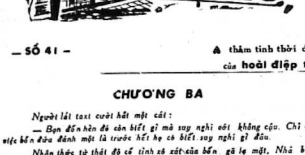

— Số 41 —

♣ thâm tình thời đại
của hoài điệp tử

CHƯƠNG BA

Người lết taxi cười hết mặt cát :

— Bạn đến nhà đi cón biết gì mà suy nghĩ oái không cậu. Chỉ cái việc lớn đầu đánh mặt là trước hết bạ có biết suy nghĩ gì đâu.

Nhận thức từ thất đã cế tình xét cái lớn, gã lo mặt, Nhà biết ngay trường hợp bị hại của anh nhớt định khẳng đã mất sự nhiên lắm nên Nhà nghĩ đến Tin. Tin lần nhưng, biết đâu chính anh ta chủ mưu sẽ, điều đúng mặt việc. Mấy gã kia là mặt đết oái Nhà nhưng, chắc chắn Nhà không là mặt người lại hạ. Anh lần thăm ; nếu đúng Tin chủ mưu thì, để sự thật. Con điên của anh ta có thể lên đến độ ngày hiểm rồi !»

CHƯƠNG BỐN.

Những năng hăng nhưng quay đầu, chiếc mazdé AKAI lướt tục Nhà phạc. Ánh thanh của nhiều của hòa tấu khúc kịch động lâm nóng sốt không dứt nổi Đã hòa bóng.

Trên tầng lầu thứ nhứt của một cán phố rộng đường Võ Tánh, nhà cô Hát, vẫn nhẩy được dành riêng bằng một khoảng lết gạch bóng, mầu bật phấn cón nắt trắng ở đó đầu đã nhiều gió giấy đăng.

Bao quanh sân nhẩy có tánh cách nhớt thôi tạm bợ đó, những bàn ghế sắt lớn nghiêm lên, sẽ trật tự.

Những nhân vật tới đây cnặc sai cũng là ra chận rộn, không ở mặt ai tạt tạm cai là nhớt định nào.

Ai muốn làm gì thì làm, muốn gào thét, lăn lộn, đập phá cũng được miễn sao đừng làm mọi người phải ý hắt bỏ đi thì thôi.

Nhưng khuận mặt nhỏ sáng nhứt trong cuộc sut hôm nay, được kể trước hết nổi là Hát, kế đến Tin, thêm nữa là cặp Đáng—Lệ. Loan vẫn được chú ý nhưng, chính Loan lại cố tình tỏ thái độ để không cần được chú ý đó.

Hơn mười điệu nhạc đã nổi nhau đi qua. Chủ nhân cái khoảnh hôm nay tỏ ra rất sành chơi nhạc sở, lựa chọn nhạc xoay đổi nhịp điệu không khác lối chơi nhạc ở hộp đêm lớn. Giữa nhạc kịch động với nhạc mềm dịu du dương được luân phiên thay đổi. Nhưng tỏ những âm điệu slow, tango, rumba đến ba tutsi, wcf, cũ nghĩa là từ mềm là đến cuồng động đều đã không lọt cuốn được Loan.

Nhiều lần mới của con trai bị Loan từ chối, trong số, Hát sẵn sắc đến Loan nhiều nhất. Tuy nhiên, đầu ở tư thế Chủ nhân cái khoảnh, gã cũng không được Loan đáp tới thêm đáng.

Chọn bàn ngồi riêng ít ở một vị trí xa sân nhẩy có khuất lối nhớt Loan ngồi im lặng nốt ly White horse pha soda. Ly rượu long đầu, lưng đầu.

Nhiều sáng mắt đã vớ Loan, cái nhìn của họ mang nét tại mới như chợt gặp hiện tượng lạ. Không sao ! Mấy lúc như vậy Loan cười thầm thân nhiên.

Hơn ai hết, Hát thấy rõ nỗi cùng. Chân Tin lại sau một điệu «bop» Hát :

— Mấy phát nói năng lại làm sao, cho Loan ngồi lì khuất ở đó chết sao.

Tin ngẩn ngơ, gãi gãi đầu :

— Con nhỏ ưa nhì không hập lắm. Tao lỉ quá cũng đâm bị nể mẫng chứ không nữa đâu.

— Cũng cứ cố gắng hết quyền hạn mày xem sao. Loan làm tao bị quê quá, nói cách gì cũng không gây chuyện nhỉ.

Vẫn chưa có chất sửi sống nào ở Tin :

— Cá lê đang lúc nó lên cơn. Thằng anh trai nó như tao cũng không nên chục. Để yên thêm lúc nữa đi, hết rồi mà phải làm cho coi.

— Chẳng tao cuộc mà hết, nó vẫn thế cón gì !

Tin nín lặng, thấy cũng khẽ ; cho Hát nhưng, không dám hứa hẹn gì.

Cặp Đáng—Lệ trở tới. Đáng :

— Gì mà bàn tán nhiều mặt quá vậy mấy bạn ?

Hát lên rên :

— Cần mặt mọ gì, nói chuyện con em gái thằng quỉ nầy đây.

— Loan đó à ?

— Ừ. Cá cách gì mầy đem nữ Loan ra piste khẳng ?

Đáng lắc đầu, hết hả :

— Xin hàng. Cái chắc là Loan không ưa tao rồi.

— Thì gặp ý thôi. Hay sự «Eros» của mầy ?

(CÒN TIẾP)

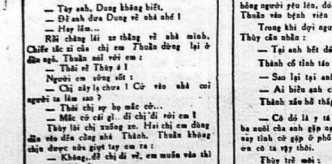

● Tiểu thuyết của DƯƠNG TRỬ LA

Số 41

6.

— Tay anh, Dung không biết,
— Đã anh đưa Dung về nhà nhé !
— Hay lắm...

Rồi chàng lái xe thẳng về nhà mình. Chiếc xe xì chu chị em Thuần đòng lại ở đầu ngõ. Thuần nói với em :

— Thôi về Thảy 4 !
— Người em vòng xét :
— Chị sẩy là chưa ! Cứ vào nhà coi người ta làm sao ?
— Thôi chị sợ bụ nước cỏ...
— Mắc cớ cái gì... đi cái đi nói em !

Thảy lại chỉ xuống xe. Hai chị em đùng vào đến cổng nhà Thuần. Thuần không chịu được nữa giựt tay em ra :

— Không... để chị đi vẻ, em muốn vào thì vào một mình đi.

Vào khi ấy Thảy cũng ngẩng lên và nhìn ra cổng. Mặt chàng tái lại, khi thấy bóng hai chị em Thuần, Dung và tình hãi :

— Chuyện gì vậy anh ?

Thảy không đáp, chạy vội ra cửa gọi :

— Thuần. Thuần...

Thảy quay lại ngoắc Thảy như cầu cứu rồi cắm đầu đuổi theo Thuần. Thảy không còn nghĩ gì đến khác nữa phòng riết ra lộ.

Nhưng vết... mất tiêng. Chiếc xích lô mày chạy quá mau thảy không kịp đụng vào người Thuần khi băng qua đường. Tuần thân thiếu nữ lăn dài trên mặt đất. Thảy ôm lấy đầu bết lên :

— Ái...

Thảm cùng kêu :

— Trời !

Rồi chạy đến bên lấy người Thuần, chàng bế bổng người yêu lên, đón xe rồi cùng Thảy đem thẳng Thuần vào bệnh viện Saigon.

Trong khi đợi người ta cứu chữa cho Thuần, Thảy cần nhân :

— Tại anh hết đó.

Thảm cố tình tức :

— Sao lại tại anh ?

— Ai biết anh chỏ cô sẩo vẻ nhà chi vậy.

Thảm nói hờ thấp giọng :

— Cô đó là ý tứ tại thà thương Đào Điết, lúc ba mươi đều anh gặp quen chính cô ta chém nốc, Chẳng nay tình cờ gặp ở phố nên anh mới vẻ nhà để cầm ơn cô ta vậy thôi.

Thảy trề môi :

— Thôi đi, đừng có nói lắm, tôi biết quá mà. ai chỏ khi vẻ nhà hàng, ai chỏ nhau trên xe chạy đường nầy sang đường khác...cha cha cười bí hiểu với nhau nữa chớ !

Thảm hoàng hốt :

— Ơ... Ơ...

Thảy điểm mặt :

— Nè, tui nói cho anh biết: chị Thuần mà có bề gì tui không để anh yên đâu.

Vớn khi ly tiêu phòng khám bệnh mở. Thuần được đặt nằm trên xe cô người đẩy. Cả y tá đi theo. Thảy a lại :

— Thưa cô. thưa...cô sao không...cô ?

Cô ta ra dấu :

— Không chăng sao cả, chỉ bị nhẩy trọc sơ và bị hết hoảng quá thôi. mai có thể về nhà tự sản sóc được.

Hai người lên đón theo sau đến một phòng ở cuối dãy. Trước khi bước vào, Thảy quay lại chặn Thảm quay cóc.

— Anh đừng đây. không được vào, để tôi vào trước.

Thảm đành tin ngôn đứng lại ở ngoài. Chàng hồi hộp lo sau khẩn cùng. Không phải lo vì bệnh trạng của Thuần. mà lo không biết tại sao hai chị em Thảy lại biết rõ tất cả. Hy thơ em mình từ hồi nào ? Thảm xác đến có đề thăm nhà : « thôi tôi giả. nhớt định không đến «ed rên» hiểu nữa.

Thảy quay trở ra, mặt hỉ xỉ :

— Chỉ bên anh kia.

Thảm chen nói trên phạc. Thảy cũng tức hoa lẻ bưỡi nhân mặt :

— Nhè...nhè...

Thảm nên chui lẹ vào bên trong, khép cửa lại. Thuần nằm im trên giường gương mặt nhỏ Thảm chăng chăm chặm tiếu đến và gọi khẽ :

— Em...

—Anh...

— Em nghe trong mình có sao không ?

Thuần sung sướng thì được bịn thêm hôn, mỉm cười :

— Dạ không. mai em hết ở ! Đừng bố em, nghe anh ! Em chỉ sợ anh bỏ em. Chớ mang em sống cực nhọc.

Thảm nắm chặt lấy tay bạn như một lời giao hẹn quả quyết.

— Không bao giờ chúng ta cũng vẫn như bao giờ ! em hãy tin anh. Đừng nghĩ vẩn vơ gì cả. Một việc gì anh sẽ giải thích sau em tin anh không ?

— Dạ...tin...

— Vậy thôi em nằm nghỉ đi cho chóng lành bệnh cho anh mừng, còn mọi việc gì khác anh lo cho.

Thảm ép tay bạn lên mà mình :

— Thiệt nghe anh. ai anh em buồn lắm.

Thảy trở lộn vẻ :

— Giờ sao thấy ? Ở đó làm sự hoài hả. Lui yên lành thì bỏ trốn, giờ lại ra vẻ bi lắng yêu thương bọ cái mặt cái anh đó ngăm, hông biết tại sao chị Thuần chỉ thương, chớ tôi thương hông vô...

Thuần rầy em :

— Thôi mà, đừng có nói bậy.

Em vẻ cho ba mẹ hay chị nằm đây sáng vẻ hên ?

Thảy hỏi :

— Thôi, chị vẻ liền hả ! Chị hết bịnh rồi, rồi ra chết sớm ở nhà mình là được ba thua gì ! Đi...ba mẹ là quá không nữa.

(CÒN TIẾP)

GIỌT LỆ ĐÊM TÂN HÔN

◆ của LAN SƯƠNG

Số 19 (Phỏng tác theo bài thơ của Đoàn Le Tuan)

— Tại sao cô yêu cầu tôi điều đó ? Giết cô làm gì ? Mặc dầu cô đã giết chết hết bao nhiêu tình cảm yêu thương mình liệt của tôi ngay trong giờ phút nầy, tôi cũng không thể trả thành một kẻ sát nhân

Và chẳng có đâu cô tội vụ gì đối với tôi, khi mà tôi đã ra vẫn để «thông cảm» Tôi không cần với cô tức là đã cố ý tha thứ mọi sự đối gạt của cô đã dành cho tôi. Thực ra đây là một màn kịch xã hội. Mà người tôi là nạn nhân. một vai trò bắt đắc.

Đi trước sự kiện điền biến bất ngờ. Đúng là «kịch tính» vì nó là... sự ngạc nhiên không chờ đợi. Vàng! Đúng là tôi không chờ đợi. Bạy giờ biết nói gì đây ?

Lý trên nước mắt. nàng hầu hèn với những hoa thơ đầm đẫp, toàn thân run rẩy, gương mặt tan biến nhan sắc mùa xuân. chỉ còn lại mảu thợt nhạt của một đóa hoa vừa gặp bão tố phủ phàng

Hương dưng lên, phả khói thuốc, khai thuốc ngưyên tan như ân ảnh tình yêu. Chàng đi qua đi lại. Không khí nặng nề ngột ngạt trong khi đó, Lý cảm thấy mình như là một phạm nhân trước mặt quan tòa, nên khác không thể giải bày mà hình phạt hết sức nặng nề đang chờ đợi.

Anh Hưng... anh hãy để cho em nhớ thời gian đính chánh giùm.

Hương cười lạt, nếu cho Lý mặt cái nhìn khinh bỉ.

Rồi bỉu môi, chẳng nói giọng gay gắt :

— Cô dùng nên đối gạt tôi thêm một lần nữa. Vô ích ! Đến giờ phút nầy tôi đã cố gắng hết sức nhẫn tâm giết chết cuộc đời tôi thế nầy..

(Còn nữa)

* Bài vở trang trong xin đề TÂM ĐẠM địa chỉ Nhựt báo BÌNH MINH

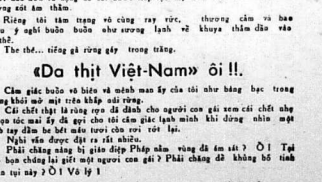

TỬ KHÍ TRONG KHU D...

Số 18 ◆ Hồi kỷ của VÂN LƯƠNG

— Cái gì y như là tóc... và y như là mầu...

— Cái đó nầy.

— Lạ quá ! Thôi chết rồi, cái tóc của cô ta mang đây nầy.

Tôi điếng người, trông thấy mặt người cô cái tóc vài của cô ta dưa lên. Tất cả lòng thính một phát. Một người hỏi :

— Tóc ai đó ?

— Tóc ta tìm ngày...

Mọi người tỏa ra đi tìm cô gái tên Thắm xinh xinh ấy. Tôi cũng rất vả vào công việc đó. Mặtgg tôi lẫn nhân : « Da thịt Việt-Nam ! Da thịt Việt Nam »

Ray rứt một niềm thương người đang khác họ ấy. Tôi tự cho cái quyền thương yêu người cùng sống trong thời gian.không gian [illegible] khi lòng người vượt qua nhũng ý niệm hẹp hòi. vì kỳ, thấp hèn để nhìn trăng thấy trăng sáng biết là trăng sáng. nhìn hoa đẹp không thấy phù nhận hoa đẹp.

Do đó mà tôi chợn nghĩ viết vào hoa làm nghề đã tế. Nếu không có người thương mến. thì xin hoa là đất nước thương mình cũng là nhiều lắm rồi. Nhưng tôi nghĩ cho tôi nhiều quá. đúng là con người bác nào tư tưởng vị kỳ cũng cón.

Đứng trước một biến cố nhỏ, hay một biến cố lịch sử, chẳng người nhà bế của mình nhà hàm nghĩ nhiều vẻ «cái tôi» ích kỷ của mình. Nhưng ở cực tính vẻ sự hãi mặt tai nạn cho người con gái mà tôi đã thương thương.

— Thôi ! Chết rồi...

Mọi người la lên, và nhiều năm lại...

Chính tương bì đất trước mắt, tôi thấy mặt mũ áo quần rách và một cánh tay trắng trơn dầm máu nằm dưới ánh đèn PIN.

— Như vậy là thế nào ?

— Cái kẻ ám sát !

— Vô lý.

Nhiều nghi vấn được đặt ra nhưng không ai tìm được câu giải đáp thắc mắc của mọi người. Để rồi không biết làm sao hơn. khi đã tìm khắp vùng không thấy thì thế của người con gái gặp một tay nạn rừng rợn, đoàn người đau đớn và nặng nề cất bước tiếp tục đi, đem theo bao nhiêu là thương xót tâm thầm.

Riêng tôi tâm trạng vô cùng ray rức, thương cảm và bao nhiêu ý nghĩ buồn buồn như sương lạnh vẻ khuya thấm dần vào cơ thể.

Thế thế... tiếng gà rừng gáy trong trăng.

«Da thịt Việt-Nam» ôi !!.

Cảm giác buồn vô biên và mênh mang ấy của tôi như bông bạc trong sương thời mở mặt trên khắp nói rừng.

Cái chết thật là rùng rợn đã dành cho người con gái cam chết nhẹ tự lọ tôi mà ấy đã gọi cho tôi cảm giác lạnh mình khi đứng nhìn một cảnh tay đầm bê bết máu tươi chn rơi tới lại.

Nghĩ vẩn được đặt ra rất nhiều.

Phải chăng nàng bị giáo điệp Pháp nào vùng đã ám sát ? Ồ ! Tại sao bọn chúng lại giết một người con gái ? Phải chăng đã khẳng bố tình thân tại nầy ? Ồ ! Vô lý !

(CÒN NỮA)

bình minh

CƠ QUAN ĐẤU TRANH CỦA NHÂN DÂN MIỀN NAM

Ngày 21-10-1966 — Trang 2

QUAN ĐIỂM

Miền Trung hứa hẹn đánh lớn

của KHAI-LIÊM

Trong tuần báo «Express» số 798 nào qua trong bài phỏng vấn về cần cú An Khê của Đại nhóm tư đoàn kỵ binh Mỹ, Kỵ giả Jean Francois Kahn có ghi lời giải thích về mai trả phi cơ trực thăng của Đại tá H.O.Cowal, chuyên viên về trực thăng vận tại cần cứ Pleiku.

Ông Đại Tá nhấn mạnh : «Mấy hay trực thăng đã 3 nhiệm vụ chính đối với các cuộc hành binh của lực quân : lấy tin, bắn phá và di chuyển. Con thấy trong cuộc chiến tranh du kích trực thăng tiếp đặt lực lượng địch quân nhờ tình chất biến hiện nó đi đặng của nó».

Đã người Mỹ biết luận định của Cộng quân, kỵ giả bảo Express có thuật câu chuyện gặp gỡ của ông với 1 cán bộ V.C tại Nam Vang.

Cán bộ nầy từ khu chiến đấu ở VN trở về Nam Vang ngày nghỉ. Dưới dấy là ý kiến của y về chiến cuộc trực thăng :

— Hồi khởi đầu, sự can thiệp non lẹ của không quân hay phản kinh làm chúng tôi không lúng. Chúng tôi phải tìm những phương pháp chiến đấu mới là khẩn cấp lên nữa, mà lúc cách phòng chiến sắp là cả, tăng gia sức tấn công thì mạnh lẹ.

Đối lại, trực thăng không phải là Y thế và khó khăn cho sự xuyên chống tôi. Trước, tiên nó là cái Địch nhắm tới, đầu bằng súng máy. Trong khi lực phi cơ nhảy trong 1 hay 2 phút ở vào tình trạng bất lực. Hơn nữa, nó mà quá lớn và dễ thấy từ xa. Thấy đụng nó ở xa chúng tôi đuổi biết cuộc diện và sau cùng cuộc hành quân hoạt nhẹ. Chúng tôi nên có thể làm như đã làm ở Plateme : trong ra 1 cuộc tấn công giả hiệu mặt đến nhỏ nào để để bắt trực thăng phải tiếp vào. Trực thăng không thể đáp xuống bất cứ nơi nào. Trong đồng hoang, rất dễ đoán biết ba hay 4 nơi mà nó sắp xuống để phục kích.

Kỵ giả J. F. Kahn viết tiếp : «Không chỉ cái được rằng sử dụng trực thăng một cách ở đâu đó giúp cho Mỹ hành quân mau lẹ. Chỉ cần một ít tay súng giỏi bắn chim sẻ là đủ làm chậm lại bước tiến của 1 trung đội bộ binh hơn 1 ngày bằng bắt kỳ bộ phi cơ bước xuống, "hư nếp là có sự chậm lại sẽ mất chiến thuật».

Tuy nhiên, đâu sao đó nhưn 1 sự thật không thể phủ nhận được là nói lực lượng không quân hàng hậu của Mỹ. V.C không thể nào gây được một trận Điện Biên phủ thứ nhì. Mỹ thắng được.

Miền Trung đang hứa hẹn nhiều trận lớn giữa Mỹ Việt cả Cộng quân từ Bắc vào mà trì của không quân quyết định 1 phần lớn sự thắng bại của đôi bên.

Phỏng vấn ông Nguyễn-v-Hảo Tổng Giám Đốc Quốc Gia Nông Tín Cuộc

CHỪNG NÀO BIẾN CẢI Q.G. NÔNG TÍN CUỘC thành ngân hàng Nông nghiệp ?

(Tiếp theo trang 1)

HỎI : Chúng tôi cũng được biết, thông tư Ông Tổng Giám Đốc có được mời đi quan sát các ngân hàng tại Hoa Kỳ, riêng về các Ngân hàng Nông nghiệp xin ông Tổng Giám đốc cho biết về hoạt động của họ, sự lợi ích đối với nông dân Hoa Kỳ, sự quan trọng của Ngân hàng nông nghiệp đối với kinh tế Hoa Kỳ và những kinh nghiệm mà Tổng Giám Đốc đã rút lấy được khi áp dụng tại Ngân hàng Nông nghiệp V.N.

ĐÁP : Phải trả lời ngay rằng tôi dụng nông nghiệp rất quan trọng trong sinh hoạt của người nông dân Huê kỳ. Vì 1 nước mà nông dân chỉ chiếm 70% cho tổng dân số, vậy đầu tư hàng năm vào lãnh vực nông nghiệp có tới 10 tỷ Mỹ kim, nếu 1200 1 Mỹ kim thì số tiền đó vào tới 1200 tỷ Việt Nam. Đối với Việt Nam 85% dân số sống về nông nghiệp thì chính sách tín dụng nông nghiệp cần phải được tiến mạnh hơn và còn cần rất nhiều sự giúp đỡ của chính phủ. Kinh nghiệm cho biết thì nền nông tín của chúng ta cần phải cố gắng hơn, nhưng chúng ta phải cố gắng vì nền kinh tế nông nghiệp Việt Nam chưa vững mình được thì khó mà nói đến sự vững mình của các lãnh vực khác.

HỎI : « Người vào đề thành lập Ngân Hàng Nông nghiệp mà hôm nay chúng tôi đến tìm Ông Tổng Giám đốc còn có đề mà thăng trước đây, trên điều đàn tại đô thị Đại phát thành Saigon, được nghe Ông Tổng giám đốc nói về vai trò của trí thức đối với lịch sử, chúng tôi xin ông Tổng Giám đốc cho biết rõ hơn về vai trò của chuyên viên trong sinh cầu phát triển nước nhà ?

ĐÁP : Trong những năm gần đây các sách báo đã nói nhiều đến kế hoạch phát triển quốc gia. Đối với một nước chậm tiến như nước ta, vừa mới thu hồi độc lập trong khoảng 10 năm, phải ứng tất nhiên của mọi người là làm thế nào để theo kịp đà tiến triển của các nước bạn và đều bù sự chậm trễ trong thời kỳ ngoại thuộc, và hoài bão đầu tiên chính là ăng nhất của các C.P đề lập 1 số manpiinh tế và giáo dục kỹ thuật theo một chương trình cấp thời và một kế hoạch dài hạn. Muốn mở mang kinh tế phải sử dụng kỹ thuật, muốn sử dụng kỹ thuật phải đào tạo kỹ thuật gia, tức là chuyên viên. Vậy chuyên viên đóng một vai trò mấu chốt trong đà tiến bộ, cố nhiều là chuyên viên kỹ phải có những kiến thức xứng đáng với danh từ chuyên viên và phải được sử dụng đúng chỗ, đúng khả năng.*

Nói thế không có nghĩa là chỉ cần có chuyên viên là giải quyết vấn đề phát triển kinh tế đâu. Mà cần phải có tư bản, có những người có các kinh doanh, có thị trường v.v... Riêng ở VN, vấn đề tư bản là cần thiết, nó là cái cần thiết nhất trong kinh tế. Tư bản ở ta đa phần là tư bản điền chủ nông dân ở bắc thì ít có sáng kiến vì có con đầu tư. Tư bản kỹ nghệ lại rất ít, và lại thường lọt vào tay người kiều, dự chỉ cho giới tư bản thương gia thì nhà nước phải chưa sẵn sàng nhập vào các cuộc kinh doanh. Nói chung, sự thiếu thốn thành ra thế nông thì chính của giới tư bản cũng với sự thiếu thốn trầm trọng về chuyên viên tại Việt Nam là cả một sự trở ngại không nhỏ trên con đường phát triển kinh tế quốc gia.

(Còn tiếp)

RỒNG LẤY NƯỚC HAY CON TRỐT ĐI ?

CUỒNG PHONG

LÀM SẬP 150 CĂN NHÀ

● 12 NGƯỜI BỊ THƯƠNG — THIỆT HẠI LỚN 15 TRIỆU BẠC

GIA ĐỊNH Hồi 3 giờ 30 chiều 17-10, thành linh 1 đám mây đen bay thấp tràn nốc nhà, người ta thấy có 1 cái vòi (ở nhà quê con là rồng lấy nước) đen to lớn bỗ xuống chấm đất.

Giông gió lớn nổi lên. cát bay dầy chạy, tôn ngói vỡ tung bay đen nghịt bầu trời,

Có nhiều khúc cây to lớn, đã gạch đề đuổi đất phe cỏ bám tay vô hình cầm liền lên rồi xuống nhiều lần. Nhiều tầm tôn mỏnh ngồi bị giỏ bay đi hàng ngàn thước. Nước dưới rưỡng gần đã Ra đa tung lên trăng đã.

Cuồng phong (có người bảo là con Trốt đi) chỉ thổi qua vùng xã Tân hòa Đông, giáp ranh Bà Hom và quận 6 Chợ Lớn độ 15 phút rồi yên lặng. có 1 điểm rất lạ là mưa chỉ rơi lát đát.

Sau khi lặng gió, người trong vùng mỹ tổ chức 1 cuộc cứu cấp, tìm bới trong những căn nhà sập hay những cây to lớn trốc gốc ngã đề tìm người bị nạn.

Kết quả người ta đã cứu được 12 người phần nhiều là bà lão, em bé bị cây, gạch đề bị thương Con số đầu tiên cho biết có lối 150 căn nhà bị hư hại, rất nhiều cây cối bao mầu bị ngã hoặc trốc gốc. Tổng số thiệt hại có lối 15 triệu bạc. Hiện nhà chức trách sở tại đang mở cuộc điều tra để tổ chức cứu trợ đồng bào lâm nạn.

TIN TỨC KHẮP NƠI

Chồng làm xa, vợ theo trai bỏ lại 4 con thơ

BÔ THÀNH. — Anh Phan thế T. 32 tuổi, ở hẻm 528 đường Phan thanh Giản, từng sự tại một cơ quan quân sự, tại tỉnh Tây Ninh. Anh T. có sự chính thức lá chỉ V.K.V. 28 tuổi, nữ công chức 1 cơ quan nọ, và đã được 4 đứa con. Hôm vừa qua anh Tư Tây Ninh về Saigon thăm gia đình, thì chồng thấy vợ đau, chỉ có 4 đứa con nheo nhóc.

Theo lời hàng xóm cho biết thì trong lúc anh đi vắng chị V. ở nhà đã gian díu với người thanh niên tên Pham-v-T. và đã bỏ nhà ra đi. Ngày 18-10 anh T. liền đệ đơn tới nhà chức trách, tố cáo đài gian phu dâm phụ.

Bỏ nhà theo trai mang nhiều tự trang và tiền bạc

GIA ĐỊNH. — Cô Đặng thị Th. 18 tuổi ngụ tại đường Nguyễn huỳnh Đức Phú Nhuận, có thăm yêu 1 cậu trai nhưng cha mẹ không đồng ý, vì thấy cậu nọ sống theo du đãng không nghề nghiệp. Cô Th. vì quá mê cậu nầy nên lén lấy 1 số tư trang và tiền mặt gần 50.000 đồng của cha mẹ, rồi trốn theo cậu ấy. Ngày 18-10 cha mẹ cô Th. đã tìm gặp con liên báo tánh sẽ bắt dẫn về bốt.

Ghen chồng, vợ của anh phu xe tẫm dầu tự thiêu

SAIGON. — Khoảng 9g đêm 18-10, chị Trần thị Chín 39 tuổi, vợ của anh Nguyễn văn Canh 29 tuổi phu xích lô đạp ngụ tại số 53/7 bis đường Võ di Nguy Saigon đã lén người nhà đang đầu hỏi tìm vớt mình và châm lửa tự thiêu. Cô người hay được tin hô lên, dập tắt được ngọn lửa nhưng chị chín đã bị phỏng rất nặng. Chị Chín được chở đến bệnh viện cứu cấp. Theo dư luận thì chị Chín đã ghen tương, nên tự thiêu. Nhà chức trách đang mở cuộc điều tra.

Chiếc du lịch bỏ tại xa lộ đã 10 ngày.

GIA ĐỊNH. — Ngày 18-10, cảnh sát Gia Định đi tuần tiễn trên xa lộ đã trông thấy 1 chiếc xe du lịch số NBB 727 sơn màu đen của ai bỏ bên lề đường xa lộ. do hỏi được biết, chiếc xe nầy bỏ đây đã 9-10, ngày rồi. Chưa có chủ nhân chiếc xe nầy là ai. Hiện đã đã được kéo về bốt.

Bao vây 3 tên cướp tịch thâu 1 quả lựu đạn

GIA ĐỊNH. — Được tin người 1 cán nhà ở ấp Phú Trung sở Phú Thọ Hòa có 3 tên cướp thường lén lút về đây ba nào. đêm 18-10 hay tụ họp nơi vườn mới về. anh chị em công lực liền đến nơi bao vây, nhưng 3 tên nầy đã lẩn phá chạy bỏ lại 1 quả lựu đạn loại M.26.

Đây, nguyện vọng của giới nhập cảng trước hiện tình kinh tế

NHỮNG ĐỀ NGHỊ CỤ THỂ của phân bộ 8 hàng vải

● phỏng vấn của ĐĂNG TẤN

VIII — Tổng Bộ Kinh Tế, Tài Chính nên nới rộng những biện pháp mà Bộ K.T đã áp dụng để nâng đỡ thương gia trước đây như : Vệ Thuế quan bình hối suất, Bộ K.T đã cho thiếu trong thời gian hai tháng, hay giờ XIN cho thiếu Sáu tháng.

— Thuế Quan bình, cũng XIN cho thiếu 6 tháng.

— Khuyến khích các Ngân Hàng trung gian giúp đỡ các thương gia bằng cách nới rộng tín dụng. Vì có sự luân chuyển điều hòa cho đồng bạc thì sự điều hòa thương mãi mới được dồn bão. sinh hoạt Kinh tế sẽ không bị tê liệt.

— Nói rộng giấy phép MƯỜI THÁNG thay vì SÁU THÁNG như hiện nay, bởi tình trạng kẹt bến, kẹt bãi mà giới nhập cảng đã gặp phải :

— Nên cấp tốc tìm mọi biện pháp hữu hiệu để chấm dứt tình trạng mất hàng do nạn trộm cắp quá lộng hành ở Thương Cảng để tránh cho thương gia lỗ vốn phá sản.

— Cho phép các phân bộ chuyên nghiệp thường xuyên giúp ý kiến cho chương trình nhập cảng trong nếu kỳ giải tiếp ngoại tệ ở đã đáo bảo cho sự Cung — Cầu được điều hòa, tránh được tình trạng lúc thì hàng hóa rất là khan hiếm, khi thì ồ ạt đọng thặng dư khiến cho người tiêu thụ không hàm mãn. Có như vậy mới thể hiểu được tâm khát của chủ trong việc chủ trương tâm bão điều hòa cho nền kinh tế quốc gia vững mạnh.

Xem trang 3 :

ĐÊM NGẮN TÌNH DÀI

của SĨ-TRUNG

Nỗi buồn hôm nay

Còn gì buồn hơn ngày em theo chồng
Tôi ôm mặt chạy hoài trong đám đông
Còn gì buồn hơn tình duyên lở làng
Tôi đứng nhìn cho tuổi trẻ đi hoang
Bây giờ kỷ niệm còn là khoảng không
Đêm từng đêm nghe xót xa trong lòng
Tôi khóm mặt còn buồn hơn loài rong
Tôi cúi nhìn cho hạnh phúc trôi sông
Tôi ngoan chăm vuốt tói và khóc thầm,
Đó, phải bấy giờ tôi nuôi tiếc không
Tôi nhặt rối nuốt trôi hòn sỏi trắng
Đề chết, để quên em, đề nhớ thương
Tôi nâm đầy buồn đề cho quê hương
Nhìn những vòng xe lăn theo ngày thăng
Tôi nghe tình yêu vỡ nát trong lòng
Cuộc đời giương mắt nhìn tôi cô đơn

Dương thùy Trang

(Văn nghệ khuôn mặt 17)

Làm thân con gái

cho P.T. NGỌC KHÁNH

Anh lên xe đi rồi
Tôi đứng sầu ly phối
Nước mắt và nước mắt
Buồn ơi buồn riêng tôi

★

Cuộc đời hào mào đen
Thành phố thì lên đèn
Kỷ niệm còn đâu nữa
...Con đường mang tên em

★

Một mình tôi cô đơn
Ôm vòng tay tủi hổn
Nửa linh hồn gục khóc
Mi sầu lạnh hoàng hôn

★

Trời sinh tôi con gái
Trời sinh anh con trai
Duyên chăng mình ngang trái
Chỉ có tôi ở đây

Linh trân Thương

Hòn trẻ hai mươi

LƯU THIỂU KỲ BỊ HẠ BỆ Lâm Bưu thay thế

Theo tin từ Hương Cảng thì Lưu thiểu Kỳ sẽ là nạn nhân của cuộc cách mạng Văn Hóa Trung Cộng.

Nguồn tin báo chí cho hay là có thể Tướng Lâm Bưu sẽ thay thế Lưu thiểu Kỳ.

Trong 1 bài điểm văn của 1 nhân viên cao cấp Cộng Đảng Trung Hoa khi nhắc đến các lãnh tụ, người ta chỉ nói chủ tịch Mao trạch Đông + Đông Chí + Phó Chủ tịch Lâm Bưu. Thủ tướng Châu ân Lai. Đây là lần đầu tiên đài Bắc Kinh đăng danh từ Phó chủ tịch đề chỉ Lâm Bưu. Chỉ 1 việc tên Lưu thiểu Kỳ bị bỏ rơi đã cho người ta thấy rằng rất có thể ông Lưu sẽ bị phong trào cách mạng Văn Hóa Trung Hoa Lục Địa khai trừ nay mai.

DIỄN VĂN CỦA T.T. SIHANOUK ĐỌC TẠI QUỐC HỘI CAMBODGE

NAM VANG (Reuter). — Trong diễn văn khai mạc tân quốc hội Cambodge được bầu hôm 11-9 vừa qua Thái tử Norodom Sihanouk nhấn mạnh rằng cần phải duy trì và củng cố thương trực liên hiệp quốc gia rất cần thiết cho độc lập. hòa bình và sự vẹn lành thổ và tiến bộ trong nước.

Thái tử Sihanouk hoan hô vệ sự trường thành chính trị mà cử tri vừa tỏ ra qua sự tham dự đông đảo cách thưa gia cuộc bầu cử trong vòng yên tịnh và kỷ luật.

Đề cập chánh sách đối ngoại, thái tử Sihanouk nhấn mạnh tính cách nghiêm trọng của vấn đề đó thái độ của Thái Lan nêu ra. Thái tử nhấn mạnh rằng thái độ thù nghịch của T.L đã không thay đổi mà lại còn tăng gia.

Thái tử nhắc lại rằng chánh phủ Thái Lan yêu cầu tái lập bang giao trước khi mở cuộc thảo luận về vấn đề tôn trọng biên giới chung. Thái tử Sihanouk tố cáo Thái Lan gửi mìn trên hàng trăm cây số vượng tại sáu tỉnh miền Tây Cambodge. Thái tử nhấn mạnh tình trạng khẩn tại mỗi số đồn binh có lập có

(Xem tiếp trang 4)

THỦ TƯỚNG LÀO S. PHOUMA TUYÊN BỐ

THỎA - ƯỚC GENÈVE 54 sẽ là căn bản danh dự CHO HÒA BÌNH VỀ VIỆT - NAM

L.H.Q. (UPI). — Hôm thứ Ba Thủ tướng Ai Lao Souvanna Phouma tuyên bố rằng thỏa ước Genève 54 sẽ là một căn bản danh dự để thương thuyết hòa bình tại Việt Nam.

Ngài lên trước Đại hội đồng L.H.Q. hoàng thân Souvanna Phouma lên tiếng khuyến cáo tăng người ta nên tôn lại với thỏa ước Genève, một bệ thống được cải thiện để vãn đề kiểm soát và phải được thành lập để bảo vệ quyền lợi không phải chỉ riêng của nhân dân Việt Nam, nhưng của tất cả nhân dân Đông Dương.

Hoàng thân Phouma cũng nói rằng việc bảo đảm nền trung lập tại bán đảo Đông Dương sẽ tạo một điều kiện để bảo đảm hòa bình thường trực ở Đông Nam Á.

Thủ Tướng Phouma tuyên bố như sau : « Trong lập hòa Ai Lao ở như đã thỏa thuận năm 1962 sẽ là một đường lối an ninh hơn để cho dân chúng được sống dưới sự bảo đảm của ngoại quốc và để phát triển những hàng giao hòa hợp với các quốc gia lân giềng ».

Khi nhắc nhở rằng Ai Lao hiện chịu đựng một cuộc chiến tranh, thủ tướng Souvanna Phouma lên tiếng cảnh cáo rằng chiến cuộc VN có thể lan tràn khắp vùng Đông Nam Á.

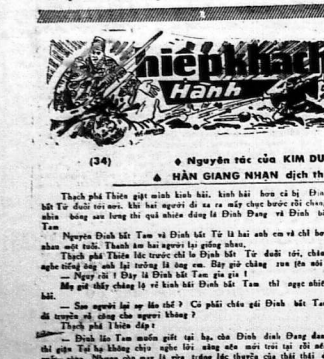

(34) ♦ Nguyên tác của KIM DUNG ♦ HÀN GIANG NHẠN dịch

Thạch phá Thiên giật mình kinh hãi, kinh hãi hơn cả bị Đinh hồi Tử đuổi tới nơi, khi hay người đi xa ra mấy chục bước rồi chàng nhìn bóng sau lưng thì quả nhiên đúng là Đinh Đang và Đinh hồi Tam

Nguyên Đinh hồi Tam và Đinh hồi Tử là hai anh em và chỉ hơn nhau một tuổi. Thành thử hai người lại giống nhau.

Thạch phá Thiên lúc trước chỉ bị Đinh hồi Tử đuổi tới, chàng nghe tiếng ông anh lại trường là ông em. Bây giờ chàng run lên nói :

— Ngày rồi ! Đây là Đinh hồi Tam gia đó !

Mọi giả thấy chàng lộ vẻ kinh hãi Đinh hồi Tam thì ngạc nhiên hỏi.

— Sao người lại sợ lão thế ? Có phải chính gã Đinh hồi Tam đã trước mặt ông đã gây tội không ?

Thạch phá Thiên đáp :

— Đinh hồi Tam muốn giết tại ba, cha Đinh đình Đang đang thì giờ Tại ba không chịu nghe lời, nông nên mới trói tại rồi nói những. Nhưng chín nay gã mạy là vào trong lúc thuyền của thái thái đi qua. Nên không... nên không thì...

Mọi gã cười nói :

— Nên không thì người đã làm gì cho con rùa đen hay con cá nên rồi !

Thạch Phá Thiên nói :

— Chính thế !

Chàng chợt nhớ tới tính trong mình bị Đinh Đang dùng lão thuyền trốn ở lại nơi nhà mình thì lại sợ hãi nói :

— Thái Thái ! bọn ba chín tìm tại ba Nên lão nầy bị bọ bắt được thì tại ba... không còn mạy nữa chắc chắn nữa.

Mọi gã tức giận nói :

Nên ta không vì luyện công bị nên bắn thì cái thằng của Đinh hồi Tam phòng có thì đáng kể ! Người đi kêu lão lại đây thử xem có giám đụng đến mọi tơ cái tóc của người không ?

Người ấy giả giọng tinh nóng như lửa. Tuy mọi bị tấu hòa tên thương đến kinh mạch mà mọi vẫn chẳng coi anh hùng hào hiệp trong thiên hạ vào đâu.

Thiếu nữ khuyên can :

— Nhưng nhưng ! Hiện giờ Nhưng Nhưng chưa phục hồi công lực, bây giờ tam thời chúng nhân bại anh em ba Đinh, Chỗ Nhưng Nhưng lành mạnh sẽ tìm đến bọ để trả oán cũng chưa muộn.

Mọi gã vẫn bực bực nói :

— Lão nầy nhưng nhưng người thật, là cay cực. Sở Tiêu Thủy nhy một đời vùng vẫy giang hồ chỉ có truyền kế khác bị ta lấn ét khinh khi, có bao giờ phải chịu vuốt giận của hai rồi ai ? Nai đi nói lại chẳng qua chỉ vì tiếc sức sinh kia. Giá mà ta không chết thì hai cái quỉ đó cũng chẳng ra được.

Thiếu nữ nói :

Mọi phần hạn trong lòng chẳng nói cũng ta tiếng. Thạch Phá Thiên sở hãi Tam nghe thấy sẽ tìm đến nơi, liền khuyên can :

— Lão thái thái ! Thái thái hãy bình tâm lại đã! Tại ba vẫn thèo chết sẽ lực lao cho thái thái, thái thái chẳng không ?

Rồi chàng không bỏ mọi trái lời đặt bàn tay vào huyệt linh đi ngăn ngăn vận nội lực, tạ tạ thấy vẫn vẫn ngồi mọi.

— Nhưng nhưng ! nhưng nhưng nhưng con chẳng lẽ làm chi nữa ? Cả hai người chẳng ta cũng bị Dụ hóa, cần phải bình tâm tĩnh khí để đường thương mới sau khỏi được. Nên trong lòng Nhưng Nhưng lúc ấo cũng bực tức thế nên tâm hại bọ tên thân thế.

Mọi gã vẫn chưa người cứng, bực bực nói :

— Thái thái bị tên thương thì đã sợ gì ? Bởi nay gặp vụ ấy khiến anh phải nông bao nhiêu nước sông thối tha. Thế thì thanh danh một đời sở Tiêu thủy cho phải ra sao ?

Thạch phá Thiên thấy đến lúc, mọi gã vẫn bướng bỉnh khó bảo, chàng bèn nói :

— Nhưng nhưng ! Nhưng nhưng mới bố tác trong mình. Nhưng kinh mạch cũng huyệt đạo được thác đẩy và phải khai tăng đường mạt. Mọi tin thống không nên giảm.

Thạch phá Thiên chỉ nương cho mọi dụng lâm kinh động đến tam Đinh Bắt Tam Nội lực từ bắt, lấy chẳng tiếp tục trát vào người ai không ngăn.

Sở bắt bà trong lúc nguy nguy kinh hãi. Mọi lẫm bẩm :

— Nội công gì tiếc từ nay cứt thái đứa. Nội lực gì đã thâm lạm nói lại là lường kẻ thuần dương. Hiện a viên tử lúc gã con là đứa trẻ nữ đã học được nghệ thuật là thần nói chính mình mà sau gã chẳng biết chết vì cũng nên mới thật là hộ.

Mọi nghĩ tới đây thì cũng thấy khó hiểu trăng người nhận nhọc qu, nên không đến nghĩ nhiều nữa.

Đến lúc đã thông được tuần bọ kinh mạch Tác thiên dương rồi, mọi nói thở phào một cái như nhẹ nhõm rồi đứng lên cười nói :

— Ta lâm người phải một phen nhọc mệt.

Thạch Phá Thiên cũng thiếu nữ đều vui mừng khán siết, đồng thanh hỏi :

— Bà bà hành động được rồi ? Sở bà đây :

— Mọi đã thông được một bộ mạch ở chân. còn nhiều kinh mạch khác vẫn bị bế tắc.

Thạch phá Thiên nói :

— Tại ba chưa mệt mỏi. Vậy chẳng ta lại tiếp tục đã thông những đường kinh mạch khác.

Sở bà bà nói :

Thằng nhỏ nầy lại nói nhăng rồi. Ta cũng con A Tổ vì luyện sở vong thân quyết* mà bị tấu hòa. bà phải chuyển bọ nội thương tầm thường ! Bây giờ đã thông được mạt đường kinh mạch cũng là ơn trời! Phạt Tác thiên Dương Thần Tam Phong hàn nhân có phục sinh cũng chẳng thể sang mặt ngày mà đã thông được hết những kinh mạch bị bế tắc trong người ta.

Thạch Phá Thiên thấy nếp nói :

— Dụ đa ! Bây giờ tại ba mới hiểu lý lẽ như vậy.

Sở bà bà lại nói :

— Hiện giờ cũng chuyện gì, người giúp cho A Cá đã thông kinh mạch Tác thiên dương của thì đi.

Thạch phá Thiên nhìn sang Nhưng Nhưng. Chàng nàng A Tổ đây, đặt vai nàng tựa vào một cành cây rồi ấp bàn tay vào huyệt linh đài nàng. Chàng theo lời chỉ thị của Sở bà bà từ từ truyền nội lực vào người nàng.

Nội lực của A Tổ cũng can hơn tầm nhiều. Thạch phá Thiên khẩu mất công lên gấp bốn lần mới đã thông được kinh mạch Tác thiên dương cho nàng.

A Tổ gắng gượng đứng lên. cất giọng nhỏ nhẹ :

— Đa ơi đại ơi ! Nhưng Nhưng ! Chẳng ta chưa biết cao tính đại danh đại ca đây là gì đề hiểu cách xưng hô. như vậy thật là thất lễ.

Cau nây tay nâng nói rồi tỏ mẫu mà thực ra là đề hỏi danh tính Thạch phá Thiên. nhưng đối với chàng trai thanh niên nâng ơ ý thọn tình. không giảm bớt tầng chàng.

Thạch phá Thiên tự hỏi :

— Nếu biết xưng tên là gì bây giờ ?

Sở bà bà chẳng nói theo.

— Tiểu tử ! Tôn nữ ta hỏi tên họ người đó.

Thạch phá Thiên ấp cũng đáp :

— Tại ba... cũng không biết... tại ba chỉ thấy mẹ mà kêu là :

Chẳng tuơn nói cái tên Cửu Tuyền Chẳng ma nhưng nay chẳng đã hiểu ba chữ đó chẳng thanh nhã chút nào. Không Tiên nói rằng mặt mặt vị cô nương lịch sự đoan trang.

Chẳng liền nói :

— Bọn họ lại nhận lầm tại ba là mặt người khác mà thực ra tại ba không phải người đó... Tại ba không biết nói thế nào.

Sở bà bà nóng nảy không nhẫn được liền quát lên :

— Người không chịu nói thì thôi. Sao lại cứ ấy dông dài, nói quanh co những câu qui quái gì vậy ?

A Tổ nói ngay :

— Nhưng nhưng ! người ta không muốn nói là có chẳng khó khăn không tiện trình bày. Vậy chẳng ta không nên hỏi nữa. Bậy đến lòng không cũng chẳng có gì phải bực, miễn là chẳng ta ghi nhớ ơn đức của người trong lòng là đủ.

Thạch phá Thiên nói ngay :

— Không phải, không phải ! Không phải tại ba chẳng chịu nói thực ra tên tại ba thì nghe lắm.

Sở bà bà gắt lên.

— Lâm gì mà khó nghe với đề nghe ? Nếu người không nói thì ta kêu người bằng đại tông tử (1)

Thạch phá Thiên nghĩ bụng :

— Đại tông tử so với Cửu Tuyền Chẳng còn đề nghe hơn nhiều. Chẳng liền cười đáp :

— Kêu tại ba bằng đại tông tử là hay lắm, chẳng có gì khó nghe cả.

A Tổ thấy Thạch phá Thiên bắn tính hiền hòa mà tỏ mẫu lại nói nặng vô lễ. Tay chẳng không lấy thế. Hơn tức giận mà lòng nàng vẫ vẫy nây Nhưng nói :

— Nhưng Nhưng ! nhưng nhưng đừng nói điều đui cả đây...

Thạch phá Thiên cười khi khi ngẫu lên :

— Phòng hề gì ! Tại ba Trời đất. Chẳng sao Đinh hồi Tam gia và Đinh đình Đang Đang kiếm thấy mà là là hay lắm ! Chẳng sở bà bà nói :

— Tên đầu Tử Yên nây có rất nhiều trái thị mà hôm nay đang giữ tha chia. Người đi hái về đây mặt ít ngoài ra những loài tôm ra trên đó cũng bèo lắm. người có hết về mà ăn.

Thạch phá Thiên vàng lời, chẳng lưng người Pi ấy nên nhẹ nhàng cây chân tay rên rên. chạy đi lần lần. Chẳng thể sự bạn chẳng. Đinh nhìn thấy. Chẳng đi chẳng mấy chực trượng thì quả nhiên trên sườn núi có mấy chục cây thị, cây nào cũng lúc lủu trái ở chín đỏ hồng.

(1) Đại tông tử, là các bình xếp lớn. Sở bà bà gọi như đề chế Thạch phá thiên bị trói không chịt như tiêm hình gối.

(Xem tiếp trang 4)

Xin chào

CÒN ẨN TÌNH GÌ ĐÓ ?

♦ cô ÁI-TRINH trả lời

ÔNG N.V.L. (KBC...) Theo chu chuyện của ông cho biết chồng tôi thiết nghĩ không phải chỉ đơn tiện như thế thôi đâu. Mà chắc chắn phải có nhiều nguyên nhân xảo xa khác về bịnh lạnh của bà. Tôi xin phép đưa cô vào trường hợp ấy để đề đoán tương tâm.

Có thể là trong tuổi ấu thơ, bà đã gặp một trường hợp nào đó xảy ra gây cho bà một mặc cảm sợ hãi về luyến ái hoặc nhìn gần với người khác phái. Sự việc đó chẳng vô thức của bà, vì bà vẫn khi có sự tiếc nuối, ra chạm lá nó nữa lên... làm cho bà lạnh lẩn đi. Đó khi chính bà cũng muốn được toàn vẹn với ông nhưng vẫn không chiến thắng nổi được.

Có thể là sự việc ấy gây ra bởi ảnh hưởng của gia đình đã làm cho bà thành bịnh. Hoặc giả, nói xin lỗi ông lão bà, đó một người yêu bạn đầu nào đã của bà đã làm cho bà thành bịnh vì một sự nói ép đôi bài của y.

Tóm lại, vấn đề nây thật tế nhị. ông phải khéo lếo tìm hiểu lẫn, chứa bịnh bằng tình thân tế phải đúng một thời gian và đưa bà đến ở ông một xứ kiên nhẫn... ông đã vụng về trong một cơn say rượu nên sinh ra sự thế nầy... Bà vì bị ra chạm quá mạnh nên tâm một ông đã thác. Chắc bà không bỏ ông đã luận đâu. Người mẹ nào cũng thương con hơn cha, một khi đã quyết định đứt khoát như định bà sẽ mang chầu bà theo. chắc không để lại cho ông đâu.

Nữa vậy, điều hay nhất hiện tại là ông nên đi tìm bà coi lẽ ở nhà một người thân, hay người bạn nào đó thôi, xin lỗi và kêu bà về. Tôi tin với lòng ân nâu và quyết bảo vệ hạnh phúc gia đình của ông bà sẽ nên lòng mà không cần gây thêm bao nữa.

Về việc chiều bà, ông nên mang chiều về gói bên nội hay bên ngoại chi đó... một thời gian. Chớ ý của ông, chẳng tôi không đồng ý chút nào cả, ông không nghĩ mà thương chiều bà sao ? Tình cuộc ra đăng nào cũng hoài. Ông đương nên lấy vậy. Sau nầy chiều bà lớn khôn nó có nhưng ý nghĩ không đẹp và oán hận cha mẹ... đó khi lại kinh hướng đến cả cuộc đời của chiều.

Cuối cùng, chẳng tôi xin phép nhắc lại vì bịnh của bà, ông nên phải tế tâm tìm hiểu và khéo lấy lòng đó. Một thời gian ông sẽ được kết quả mỹ mãn. Tất cả đều do ở lòng bình tính và kiên nhẫn sẽ thành công. thưa ông !

BẠN THƠ CHÚ Ý : *Vì số thư ấn số hãi ế mục «mái trường thơ» quá nhiều, nên mỗi cho trang trong, chúng tôi đã thu xếp, cố hết kỳ mái trường thơ thì mặt kỳ thơ. Xin các bạn chớ nóng nảy và cố tiếp tục gởi bài về tòa Bình. Thân mến.*

Số 41

● Nguyên tác TRẦN THANH VÂN
● Dịch giả HÀN GIANG NHÂN

HỒI 13

Hồng lâu chủ nhân

Nữ lang ở tiả bất giác biến sắc, cặt giọng buồn buồn nói :

— Người có tư cách của một võ sĩ. Nhưng cũng không thể thoát chết được.

Dứt lời, nữ lang vung chưởng lên đánh xuống.

Không phải là Phi Kiếm cam tâm bó tay chịu chết. Nhưng lúc này chẳng không còn chút tực lượng nào để đề phòng kháng. Chẳng nghĩ rằng mình chết thế nào hơn là lọt vào tay Tử Hải Lăng Bảng Khách. Ít ra là mình không bị sỉ nhục hay bị bức bách phải cung khai...

Giữa lúc cái chết chỉ còn khe sợ tóc thì đột nhiên một thanh âm từ đâu xa vọng lại :

— Bắt gả đem về ra mắt ta.

Cườm tay nữ lang áo tiả vừa đụng đầu Phi Kiếm, nhưng chưa nhà kinh lực. Nàng nghe tiếng vội rút tay về nói :

— Người là kẻ thứ nhất ở bên cái chết còn được trở về. Người có đi được không ?

Phi Kiếm thấy sự bất ngờ. Chẳng biết người vừa nói là chủ nhân lầu hồng chăng sai. Nhưng ngoài mắt vẫn lạnh lẽo, không vi được tạm thoát chết mà thay đổi sắc mặt. Chẳng gật đầu đáp :

— Tại ha có thể miễn cưỡng đi được.

— Vậy người theo ta.

Nữ lang áo tiả đưa chàng đi đến đoạn đường đã vun, tiến vào trong rừng cầm đến trước toà lầu, tường xây bằng gạch đỏ. Hai cánh cổng lớn đỏ nhạc son hề mở. Phía trong cổng đủ cảnh núi non hoa cỏ vẫy bọc lấy toà lầu hồng. Cảnh kiến trúc tòa lầu này rất tinh xảo được vẻ thanh nhã.

Phi Kiếm đứng trước cảnh sắc tuyệt mỹ mà không có cảm hứng chi hết. Lòng chàng còn mải nghĩ về con người thần bí là chủ nhân lầu hồng và số mang của mình.

Bất luận là chàng trai nào đó không quan tâm đến sinh tử, chẳng chau mày khi đối diện với tử thần, bản năng muốn sống của con người khiến cho ai cũng phải ngẩn đầu lên và thành ra có ý sợ chết. Trừ khi người nào đã chán tuẩy không còn hy vọng gì sống được nữa, mới không cần quan... thản nhiên nhận lấy vậy thì kẻ sợ chết vẫn người không sợ chết thì khác nhau một chút mà thôi. Người anh hùng khác với kẻ khiếp nhược cũng chỉ ở chỗ đó.

Dưới chân lầu, hai thiếu nữ áo tiả vẻ người thanh nhã thoát tục đứng trên thềm lát đá trắng.

Thiếu nữ áo tiả đưa Phi Kiếm vào đến trước viện thì đứng bước kính cẩn lên tiếng :

— Bẩm chủ nhân ! Ý đã vâo đây.

Ở lầu xa tòa lầu, một thiếu nữ áo tiả khác xuất hiện đứng tựa lan can sơn đỏ cất tiếng :

— Đưa người đó đến Tây hiên. Chủ nhân muốn đích thân điều tra.

Thiếu nữ áo tiả theo lời đưa tay ra bảo Phi Kiếm :

— Người hãy theo ta.

Phi Kiếm tuy trong lòng không muốn như người bị cầm tù để kẻ khác đong đi đong lại. Nhưng chẳng đồng tình hiểu kỳ muốn coi chủ nhân lầu Hồng là nhân vật thế nào, nên chẳng chống nói gì nữa, lặng lẽ đi theo.

Đi quanh hết một dãy hành lang. Bên lầu có một gian cảnh gả, Phi Kiếm chắc đây là tây hiên. Chẳng đứng chờ ở trên thềm trước cửa phòng.

Cửa phòng này có sáu cánh. Cánh cửa chạm trổ, bên trong lại bằng một lần sa mỏ, người bên trong có thể nhìn ra ngoài được mà người ngoài nhìn vào thì chẳng thấy gì.

Hồi lâu phía trong cửa có thanh âm Jân bà vọng ra. Thanh âm nay có vẻ gay gắt :

— Phải chăng người là Quật mộ nhân ?

Phi Kiếm đáp :

— Chính thị tại ha. Phải chăng tôn giả là Hồng lâu chủ nhân ?

— Phải rồi ! Quật mộ nhân ! Tại sao người lại có ngoại hiệu như vậy ?

Phi Kiếm hừng hờ đáp :

— Tại ha có một chí nguyện là đào mồ chôn những hạng tà ác trong thiên hạ.

— Ồ ! Ý kiến hay đây ! Vậy ra người tự đặt địa vị mình vào hàng nghĩa hiệp ư ?

— Tại hạ không có ý nghĩa như vậy mà chỉ làm theo ý muốn của mình.

— Người cùng Kim ngyệt minh thù oán nhau vì việc gì mà bị họ truy nã đã ba năm ?

— Đối với bọn Kim Ngyệt minh thì cố thù oán hay không cũng vậy thôi. Hễ ai không theo một đường với họ là bị họ trừ diệt.

Bên trong cửa im lặng một lúc rồi lại có tiếng hỏi :

— Lai lịch người thế nào ? Sư phụ là ai ?

Phi Kiếm không ngăn ngừ gì đáp ngay :

— Vẽ điểm này xin lượng thứ cho tại hạ không thể trình bày được.

— Hừ ! Người đã biết bất luận là ai qua khỏi giới hạn cấm đã là phải mất mạng rồi chứ ?

— Tại hạ biết rồi.

— Người có cầm tướng gì không ?

— Chết là chết chứ còn cầm tướng gì nữa ? Nếu may mắn mà không chết thì có một ngày kia chẳng hà khắc phục hoàn mà chẳng tôn giả để cho rửa hận cho những người vô tội đã bị giết

— Người thiệt là lành lùng và kiêu ngạo

— Điều đó chẳng cần nói tới.

— Người nói là nhờ may mà không chết vậy người cho là còn có cơ hội khác nữa ư ?

Phi Kiếm nghen họng không biết nói sao vì thực ra chẳng có cơ hội nào hết. Trừ phi chẳng tự ý chẳng hà khắc phục hoàn. Nhưng nhân vật ở đây Kim ngyệt minh chẳng không dám mạo Phạm tới thì dù cũng lực chẳng vẫn như trước cũng khó bề thoát thân được.

Hồng lâu chủ nhân lại hỏi :

— Sao người biết những người vào đây trước đều thuộc hạng vô tội ?

Phi Kiếm khẽ trả lời được. Kể ra thì cách cầm đoán nầy tuy khắc liệt, nhưng người ta đã dựng bia, nên mình không phạm vào người thì người cũng không phạm tới mình.

Vậy nhưng kẻ đã có ý vào đây điều là Phạm tội người. Còn Phi Kiếm thì do chuyện ngẫu nhiên bị bọn Kim ngyệt minh phăng kinh lực hết sạng bèn đưa cứu thì chẳng có thể là người vô hội được chăng ?

Phi Kiếm nghĩ tới đây rồi lạnh lùng đáp :

— Tỉ như tại ha cũng là người vô tội.

(CÒN NỬA)

◆ XUÂN TÔNG phóng tác

(Số 41)

CHƯƠNG HAI

Mồ không xác ?

Sở an ninh nội địa lập rức cho nhân viên chim hao rất một cách [illegible] Tòa Đại sứ Pháp, trong khi sở an ninh ngoại địa vung ra rất [illegible] nhân viên sẵn ở đọc đường Saigon — Cambôt, nhưt là vùng [illegible] gần phòng tòa Đại sứ Pháp sẽ đi chuyển Bắc sĩ Nguyễn Hữ [illegible].

Nghĩa là mai hiện pháp tức cảng cùng như phòng ngừa đã được [illegible] xong, vì ai này phụ trách đều được chỉ định rõ rệt.

Thủ Tướng cho biết :

— Công tác này rất quan trọng, nhưt là trên phương diện Quốc [illegible] Pháp mà mua được bác sĩ Nguyễn Hữ thì V.N mất uy thế [illegible] ấy bạn các nhà Thông tấn Quốc Tế, nơi mà chúng ta có thể [illegible] nhiều tin tức quan trọng liên hệ đến nền độc lập của [illegible] nước.

Viên trưởng sở an ninh toàn quốc coi cả hai ngành an ninh nội [illegible] địa được Thủ Tướng cho toàn quyền hành động (carte blanche) [illegible] toàn tắt được công tác. Ngoài ra một ngân khoản đặc biệt lên [illegible] bạc được dành cho hoạt động nầy.

Mỗi giang vương quyền Thủ Tướng kết luận :

— Nếu chúng ta thất bại tức là nước Việt Nam thất bại.

Đồng lên hết tay tăng vị mệt, Thủ Tướng không quên nói :

— Chúc các bạn thành công.

Sau buổi họp «top secret» ấy, nhân viên phụ trách về an ninh nội [illegible] địa đã trở nên một nhân vật quan trọng vào bậc thứ ba ở [illegible] nước.

Với quyền trọn vẹn trong khi công tác, nhân vật nầy cần được [illegible] đưa nhân viên của mình vào bắt cứ một nhà sở, hoặc người [illegible] trong đến ngoài nước.

Lúc sở nhân viên trong Tòa Đại sứ Việt Nam ở ngoại quốc cấp [illegible] cho thế, đồng thời 1 tổ đặc biệt của sở giám vệ phái gấp [illegible] sang Cam Bốt, Thái Lan, Phi luật Lan Hương Cảng vv... [illegible] bước nếu địch có ý đánh thăm mang bác sĩ Nguyễn Hữ ra [illegible] nước.

Sau buổi họp 48 giờ sở giám vệ phân giác đã làm việc như điện [illegible] đường giây chim dược giăng ra khắp trong nước đặc biệt là [illegible] của Tòa Đại sứ Pháp ở Saigon.

Cả thế nói Saigon Thủ Đô của miền Nam Việt Nam hiện đang [illegible] trong tình hoạt động của các sở giám điệp Quốc Tế, cho nên sở [illegible] phân giám điệp VN rất là vất vả khi phải đương đầu với các [illegible] đó.

Thêm là sau khi tin Bác sĩ Nguyễn Hữ bị 1 số chức bí mật bắt [illegible] đem về Tòa Đại sứ Pháp thì các điệp viên thượng thặng đều [illegible] nơi đều vào đó để hoạt động.

Tuy lại phát ngôn viên của Tòa Đại sứ Pháp tuy trả lời [illegible] ngay vào ngôn tin ấy nhưng đã khéo lén cải chính rằng :

Sự liên hệ thân hữu giữa hai chính phủ Việt — Pháp cũng ngày [illegible] đậm đà, nếu thiết bơn nếu người ta biết rằng Pháp đã bỏ ra bao [illegible] tiền để mua hàng của Việt Nam.

Nếu làm một công việc so sánh thì sẽ thấy trong các Quốc gia có [illegible] kinh tế và tài chánh với Việt Nam thì nước Pháp là Quốc gia [illegible] nhiều nhất sau Hoa Kỳ — Đặc biệt rất nhiều cho nền kinh tế [illegible] VN vậy.

Sau khi tin đó ấy được loan đi chúng 1 tuần lễ thì Tòa Đại sứ [illegible] đã quyết định mở một cuộc tiếp tân thật long trọng, nhưn dịp cả Bác sĩ Pierre Bernard mới ở Pháp qua VN để trình bày về đề tài :

«Pháp vẽ lực lượng nguyên tử Quốc Tế»

Tòa Đại sứ Pháp có hàm ý là nhân dịp tiếp tân nầy ta sẽ mở rộng cửa tiếp đón thật đông người để chứng minh là Pháp không hề biết đến vụ Bác sĩ Nguyễn Hữ.

Lẽ dĩ nhiên điện viên các cường quốc đã quanh đưa rất kiết để làm sao có mặt trong buổi tiếp tân ấy, và VN lại cũng cần phái có mặt để quan sát tình hình.

Tin các báo đăng : Bác sĩ Pierre Bernard có chân trong Hội các nhà thông thái Quốc Tế sẽ tới phi trường Tân sơn Nhứt vào hồi 20 giờ đêm nay và tối hôm sau Bác sĩ sẽ nói chuyện tại Trụ sở «Đông Minh Hội».

(CÒN NỬA)

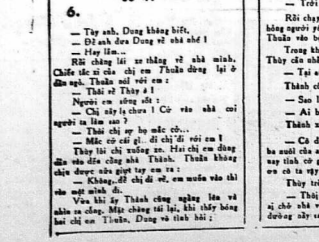

● Tiểu thuyết của DƯƠNG TRỪ LA

Số 41

6.

— Tuy anh, Dung không biết.

— Đã anh đưa Dung về nhà chứ !

— Hay lắm...

Rồi chẳng lái xe thẳng về nhà mình. Chiếc tắc xi của chị em Thuần đứng lại ở đầu ngõ. Thuần nói với em :

— Thôi rồi Thày ! !

Người em vâng sẽ :

— Chị anh là chưa ! Cứ vào nhà coi người ta làm sao ?

— Thôi chị sợ bộ mặc cảm...

— Mặc cảm gì. Đi chị ! Em nói em !

Thày lái chỉ vuông ra. Hai chị em dìu dắt vào đến cổng nhà Thành. Thuần không chịu được nữa giựt tay em ra :

— Không. Để chị đi vô, em muốn vào thì vào một mình đi.

Vừa khi Thày Thành ngồng lên và nhìn ra cổng. Mặc chàng tái lại, khi thấy bóng hai chị em Thuần, Dung và tình hải :

— Chuyện gì vậy anh ?

Thành hoảng dáp, chạy vội ra cửa gọi :

— Thuần. Thuần...

Thày quay lại ngoắc Thành như cầu cứu rồi cắm đầu chạy theo Thuần. Thành không tán nghĩ gì đến khác nữa phòng riết ra lộ.

Nhưng vừa... một tiếng. Chiếc xích lô máy chạy qua mau thấy không kịp dựng vào người Thuần khi nàng qua đường. Tuần tháo thiếu sẽ lìa đài trên mặt đất. Thày ôm lấy đầu hết lên :

— Ái...

Thành cũng kêu :

— Trời !

Rồi chạy đến ôm lấy người Thuần, chàng bế bổng người yêu lên, đưa xe rồi cùng Thày đưa thẳng Thuần vào bệnh viện Saigon.

Trong khi đợi người ta cứu chữa cho Thuần. Thày cầu nhân :

— Tại anh hết đó.

Thành cố tính tiếc :

— Sao lại tại anh ?

— Ai biểu anh chở cô ấy về nhà chi vậy.

— Cô đó là ý tứ tại nhà thương Đồn Đất, lúc ba mươi chín anh gặp nạn, chính cô ta chăm sóc, Chiều nay tình cờ gặp ở phố nên anh mới vẽ nhà để cám ơn cô ta vậy thôi.

Thày tức mình :

— Thôi đi, đừng có nói lẩm, tôi biết quá mà. ai cho nhà vô nhà hàng, ai cho nhau trên xe chạy đường xây tang đường khác...cha con cuối kỉ hồng với nhau nữa chớ !

Thành hoảng hồi :

— Cô...bơ...

Thày điềm mặt :

— Nè, tui nói cho anh biết, chị Thuần mà có bề gì thì tôi không để anh yên đâu.

Vừa khi ấy cửa phòng khám bệnh mở. Thuần được đẩy nằm trên xe có người đẩy. Cả y tá đi trước. Thày a lại :

— Thưa cô, thưa...cô sao không...cô ?

Cô ta ra dấu :

— Không chẳng sao cả, chỉ bị nặng trọng sơ và bị hôi hoàng quá thôi. mai có thể về nhà tự sản sóc được.

Hai người lẽo đẽo theo sau đến một phòng ở cuối dãy. Trước khi bước vào, Thày quay lại chận Thành ngay cửa.

— Anh đừng đây, không được vào, để tôi vào trước.

Thành đành tin ngồi đường lại ở ngoài. Chàng bồi hộp ra khỏi cổng. Không phải lo vì bệnh trạng của Thuần, mà là không biết tại sao hai chị em Thày lại hiểu rõ tất cả. Họ theo sau mình từ hồi nào ? Thành xin đến cô đã thăm nhà ; « thôi tới giờ. nhớt đuôi không đến «đi cho» kiếu nầy nữa.

Thày quay trở ra, mặt bí xị :

— Chỉ bảo anh hia.

Thành nhen mắt lưu ghẹo. Thày cũng tức bao lu bồi nhau :

— Nhờ...nhờ...

Thành nên chui lẹ vào bên trong, khép cửa lại. Thuần nằm im trên giường giương mắt nhình Thành chăng chân chăm tiếu đến và gọi khẽ :

— Em...

—Anh...

— Em nghe trong mình có sao không ?

Thuần sung sướng khi được bạn thăm hỏi, mỉm cười :

— Dạ không. mai em hết á ! Đừng bồi em, nghe anh ! Em chỉ sợ anh bồ em. Chớ mang em không sợ chút nào.

Thành nắm chặt lấy tay bạn như một lời giao hẹn quả quyết.

— Không bao giờ chúng ta cũng nên như bao giờ em hãy tin anh. Đừng nghi vẩn vơ gì cả. Mọi việc rồi anh sẽ giải thích sau em tin anh không ?

— Dạ...tin...

— Vậy thôi em nằm nghỉ đi cho chóng lành bịnh cho anh nhờ cậy, còn mọi việc gì khác anh lo cho.

Thuần ấp tay bạn lên mà mình :

— Thiệt nghe anh. ze anh em buồn lắm.

Thày trở lẹo vào :

— Giờ sao đây ? Ở đó tâm sự hoài hả. Loi ngta lành thì bỏ trốn, giờ lại ra vẻ lo lắng yêu thương bộ cũ mặt của anh đó nghen. hông biết tại sao chị Thuần chỉ thương, chỏ tôi thương hông vậ...

Thuần rầy em :

— Thôi mà, đừng có nói bậy.

Em vẽ cho ba mẹ hay chị anh đây sáng về hên ?

Thày hỏi :

— Thôi, chị về liền hả ! Chị hết bịnh rồi, bộ cô chết sao ở nhà mình lo được. Ba thua gì ! Để...ba mẹ lo quá không nên.

(CÒN TIẾP)

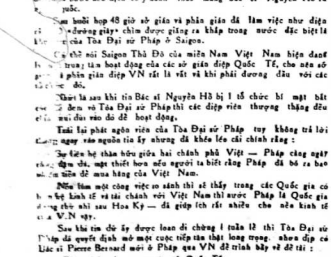

◆ Truyện dài tình cảm của SÍ TRUNG

(Số 41)

và thương mến tôi nhiều hơn nữa !

Chàng lắc đầu chép miệng thở dài rồi lồng thẳng bằng ngay qua đường đi lần về toà soạn lấy xe đạp trở về căn gác xếp vắng vẻ, buồn tẻnh, buồn vắng như đời bà ng hiện giờ !

Chàng nhìn về phía xa,hồi bằng quơ :

— Hương ơi, em đi đâu, em vẽ đâu ? tại sao em liều lĩnh như vậy chứ ?

Chỉ có tiếng cọi xe, tiếng động cơ huyên náo trên đường phố vô tình. đáp lại câu hỏi của chàng ! Đi giữa đại lộ rộng thênh thang và sống động vô cùng nhưng Nguyên lại cảm thấy mình bơ vơ cô độc quá ! Tất cả người qua. kẻ lại như lánh đạm, thờ ơ với chàng. không ai buồn chú ý tới kẻ tuyệt tình đang lạc bước giữa đại lộ hoang vắng của cuộc đời !

oOo

Buổi chiều cần gác bị hành nắng nóng bức chịu không nổi, Nguyên phải viết bài ở quán cà phê thất nghiệp canh nhà. Chỉ uống có mỗi một ly cà phê đã mà chàng ngồi lì hằng giờ và chiếm nguyên cả một bàn ở trong cùng chỗ quán biết chàng làm bào viết văn nên tỏ ra kính mến chẳng không bao giờ phiền trách chàng lấy một lời. Ông bà chủ quán qui chàng đến đôi chăm trà đề uống lên cạnh ly cà phê đã đề chàng nhâm nhi cho đến khi viết bài. xong và còn đem kẻ chiếc quạt máy gió mát gần chàng để chàng được mát mẻ nhà ngọc phun châu !

Nguyên ấy nay lầm ! nhiều lần chàng tự chửi khẽ :

— «Ông bà đừng bận tâm nhiều về sự cố mật của chàu. Ăn uống không bao nhiêu mà cần làm phiền ông bà nữa, châu... e ngại vô cùng. Ông bà nên dành sự tiếp đãi những bậc ấy lại cho thân chủ khách hàng khác! »

Vẫn giữ nguyên lập luận cũ, ông bà chủ quán tươi cười đáp.

— Cậu đừng có ngại. Có tốn bao gì nhiều với cậu đâu. Được cậu đến đây làm việc cho nhà báo, vợ chồng tôi sung sướng hãnh diện lắm. Không có cậu thì quán nầy cũng chỉ có bao nhiêu khách quen biết mà thôi. Chúng tôi nghèo nhiều chớ đâu có nghèo vì một bình trà hay một vài đồng bạc tiền điện. Cậu cứ yên tâm viết bài vở cho hay đi ?»

Nguyên cảm động sâu xa trước tấm chiều tình của đôi vợ chồng nghèo ấy. tình nghĩa của xóm nghèo đã giữ chân chàng ở lại đây suốt mấy năm trời nay.

(CÒN NỬA)

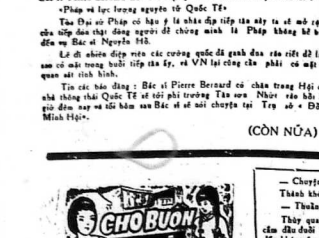

— Số 41 —

◆ thâm tình thời đạ của hoài điệp tử

CHƯƠNG BA

Người lái taxi cười hết mặt cát :

— Bọn đến hỏn đó cần biết gì mà suy nghĩ nói không cậu. Chỉ cần việc bắn đưa đánh một là trước hết bạ co hết suy nghĩ gì đâu.

Nhận thức tử thất đã cố tình xô cửa bắn gã lo mật. Nhà biết người trong bọ bị bắt của anh nhớt định không đu mật sự nhân lầm nên Nhà nghĩ đến Tin. Tin lần nhưng. biết đến chính anh ta chủ mưu sẽ. điều động mạt etfc. Mấy gã kia là mật đết oái Nhà nhưng. chắc chắn Nhà không là mật người lại hạ. Anh lâm thân : «nếu đúng Tin chủ mưu thì. đề sự thật. Con điên của anh ta cả thể lên đến đi ngay hiểm rất !»

CHƯƠNG BỐN.

Những nàng bàng nhựa quay đều, chiếc magnê AKAI liên lực Nhà nhạc. Âm thanh của nhiều của hòa tấu khúc kịch động lâm nồng sốt không khí nơi đó bão hòng.

Trên tầng lầu thứ nhất của một căn phố rộng đường Vũ Tánh, nhà của Hải, sân nhảy được dành riêng bằng một không lát gạch bông, nào bệ phẩm cần nhất trắng ở đó đầu đã nhiều gió giấy đầm quạ.

Bao quanh sân nhảy cả tánh cách nhiều thứ tạm bợ đó, những bàn phế nhỏ lớn nghiêu lên, nó trật tự.

Những nhân mật tôi dự cuộc sut cùng tô ra chận rộn, không ý mặt sẽ tạ tam cả là nhớt định nào.

Ai muốn làm gì thì làm, muốn gào thét, lăn lộn, đập phá cũng được miễn sao đừng làm mất người phải sự hết sỉ đi thì ! hết.

Những khuôn mặt nhỏ sáng nhớt trong cuộc sut hôm nay, được kể trước hết nổi là Hải, kế đến Tin, thêm nữa là cặp Đăng—Lý. Loan rất được chú ý nhưng, chính Loan lại có tính tò thích đề đề không cần được chú ý đó.

Hôm mười điệu nhạc đã nữ nhau đi qua. Chủ nhân cất «hoa» hôm nay tỏ ra rất sành chơi nhạc, lựa chọn nhạc xoay đổi nhịp điệu không khác lối chơi nhạc ở hộp đêm lớn. Giữa nhạc kịch động với nhạc mềm dịu du dương được luân phiên thay đổi. Nhưng từ những âm điệu slow, tango, rumba đến bo bop, twist, surf, cả nghĩa là từ mềm là đến cuồng động đều đã không lôi cuốn được Loan.

Nhiều lần mời của con trai bạn Loan từ chối, trong số, Hải sửa sốc đến Loan nhiều nhất. Tuy nhiên, đầu ở tư thế Chủ nhân cất «hoa», gã cũng không được Loan đáp trả thỏa đáng.

Chọn bàn ngồi riêng tẻ ở một ụ trí xa sân nhảy và khuất tối nhất Loan ngồi im lặng với ly White horse pha soda. Ly rượu lưng đầu, lưng đầu

Nhiều sáng mắt đã vẽ Loan, cái nhìn của họ mang nặt tuy mới như chợ gặp hiệt tượng lạ. Không sao ! Mấy lắc như vậy Loan cười thầm thản nhiên.

Hơn ai hết, Hải thấy rõ ở cùng. Chân Tin lại sau một điệu «blop» Hải :

— Mấy phải nói năng lại làm sao, cho Loan ngồi lì buồn ở đó chết sao.

Tin ngẩn ngơ, gãi gãi đầu :

— Con nhỏ ưa nói không hãy lắm. Tao lo quá cũng đem bị nó mắng cho không vừa đâu.

— Cũng cố cố gắng hết quyền hạn mấy xem sao. Loan làm tao bị quê quá, nói cách gì cũng không lay chuyển nổi.

Vẫn chưa có chút sốt sắng nào ở Tin :

— Cố lê đang lúc nó lên cơn. Thằng anh trai nó như tao cũng không nên chọc. Để yên thêm lúc nữa đi, hết rồi nó phải lấm cho coi.

— Chẳng tao cược mất hết cơn thì cần gì !

Tin nín lặng, thấy cũng «kẹt» cho Hải nhưng, không dám bày hèn gì.

— Mấy phải nói năng lại làm sao, cho Loan ngồi lì buồn ở đó chết sao.

Tin ngẩn ngơ, gãi gãi đầu :

— Con nhỏ ưa nói không hãy lắm. Tao lo quá cũng đem bị nó mắng cho không vừa đâu.

— Cũng cố cố gắng hết quyền hạn mấy xem sao. Loan làm tao bị quê quá, nói cách gì cũng không lay chuyển nổi.

Vẫn chưa có chút sốt sắng nào ở Tin :

— Có lẽ đang lúc nó lên cơn. Thằng anh trai nó như tao cũng không nên chọc. Để yên thêm lúc nữa đi, hết rồi nó phải lấm cho coi.

— Chẳng tao cược mất hết cơn thì cần gì !

Tin nín lặng, thấy cũng «kẹt» cho Hải nhưng, không dám bày hèn gì.

Hơn ai hết, Hải thấy rõ ở cùng. Chân Tin lại sau một điệu «blop» Hải :

— Mấy phải nói năng lại làm sao, cho Loan ngồi lì buồn ở đó chết sao.

Tin ngẩn ngơ, gãi gãi đầu :

— Con nhỏ ưa nói không hãy lắm. Tao lo quá cũng đem bị nó mắng cho không vừa đâu.

— Cũng cố cố gắng hết quyền hạn mấy xem sao. Loan làm tao bị quê quá, nói cách gì cũng không lay chuyển nổi.

Vẫn chưa có chút sốt sắng nào ở Tin :

— Có lẽ đang lúc nó lên cơn. Thằng anh trai nó như tao cũng không nên chọc. Để yên thêm lúc nữa đi, hết rồi nó phải lấm cho coi.

— Chẳng tao cược mất hết cơn thì cần gì !

Tin nín lặng, thấy cũng «kẹt» cho Hải nhưng, không dám bày hèn gì.

Đăng—Lý trò tối. Đăng :

— Gì mà bàn tán trăng cần mật quá mấy bạn ?

Hải lên tiếng :

— Cần mật mự gì, nói chuyện cơn em gái thằng qui nãy đây.

— Loan đó à ?

— Ừ. Cô cách gì mấy đem nó Loan ra gặt thằng ?

Đăng lắc đầu, hết hả :

— Xin hàng. Cất chắc là Loan không ưa tao rồi.

— Thì gặp ý thôi. Hay sự «Đào» của mấy ?

(CÒN TIẾP)

GIỌT LỆ ĐÊM TÂN HÔN

● của LAN SƯƠNG

Số 19

(Phỏng tác [illegible])

— Tại sao cô yêu cầu tôi điều đó ? Giết cô làm gì. Mặc dầu cô đã giết chết hết bao nhiêu tình cảm yêu thương mình lắm của tôi ngày trong giờ phút nầy, tôi cũng không thể trở thành một kẻ sát nhân.

Vì chẳng có đâu có tội vụ gì đối với tôi, thì mà tôi đặt ra vấn đề «thông cảm» Tôi thông cảm với cô tức là đã cố ý tha thứ mọi sự đối gạt của cô đã chính đáo tôi. Thực ra đây là một màn bi kịch xã hội. Mà tôi là nạn nhân, một vai trò bắt đắc.

Đi trước sự kiện điền biến bất ngờ. Đúng là «kịch tính» vô nhân... sự ngạc nhiên không cho đợi. Vâng! Đúng là tôi không cho đợi. Bây giờ biết nói gì đây ?

Lý trên nước mắt. nàng hồn hiên với những hoi thôi đến đập, toàn thân run rẩy, gương mặt tan biến nhan sắc nữa xuân. chỉ còn lại mầu nhợt nhạt của một đóa hoa vừa gặp bão tố phũ phàng.

Hương đưng lên, phá khói thuốc, khai thuốc nguyên tan như ăn sinh Lý hay tên. Chẳng đi qua đi lại. Không khí nặng nề ngột ngạt trong khi đó, Lý cảm thấy mình như là một phạm nhân trước mặt quan tòa, nhưng không thể giải bày mà hình phạt hết sức nặng nề đang chờ đợi.

Anh Hưng... anh hãy để cho em như thời gian định chánh giùm.

Hương cười lạt, nói cho Lý một cái nhìn khinh bỉ.

Rất bỉ mặt, chẳng nói giọng gay gắt :

— Cô đừng nên dối gạt tôi thêm một lần nữa. Vô ích ! Đến giờ phút nầy kể như...

— Anh Hưng... em chết mất !

— Chẳng mình không còn liên hệ tình cảm nào với nhau nữa. Đêm nay tôi là đem dáng buồn cho cả hai đứa. Dù sao, cô cũng phải hiểu cho tôi là không khi nào tôi lại muốn tiếp nhận một «đêm tân hôn» đau đớn như thế nầy. Tôi sẽ mang tiếng vô tế tài, xấu hổ mỗi lần nghe bè bạn hay thân quyến hỏi... vì sao tôi hãy diệt hạnh phúc trong tân hôn. Tôi biết trả lời sao ? Tôi sói bạch tạc tết cả sự thật ư ?

Như vậy là cần gì danh dự con người tôi nữa ! Mà không nói ra thì nhiều người sẽ đem tiếu nhiều người sẽ đặt ra nhiều giả thuyết để hiểu bừa bãi nhưng gì khác hơn là sự thật bẩn thỉu mà cô đã đánh cho tôi...

Lý chết điếng cả người ! Mặt lần nghe mắt cao nói của Hương y như chịu một nhát dao chém sẽ vào người Tất cả nghị lực mà Lý đã tạp trung để chịu đựng, hiểu đã cạn và toàn thân nàng như rã tan rã thành nước.

Hương đi lại đùng đẩy lên Lý, chẳng đưa bàn tay vuốt tóc nàng. Một giọng an ủi giọng dịu dàng thốt ra :

— Thôi đừng khóc nữa. Lý ơi ! Chuyện tan vỡ của chúng ta đến nay có lẽ do định mệnh đã sắp đặt. Chúng ta không thể cưỡng được định mệnh. Điều đó không chỉ riêng gì Lý hay tôi, mà nhiều người khác sinh ra trong cối đời nầy thấy đều khuất phục trước định mệnh.

Lý hẳn hên như kẻ mất hồn :

— «Định mệnh !»

— Phải ! Lý chưa tin rằng con người phải chấp nhận định mệnh do đăng thiêng liêng đã định sẵn cho sáu ?

— Không ! Không có định mệnh gì cả. Chỉ có sự tận nhân của con người. Vâng chỉ có lòng tích lý của con người sắt bạn lắm nữa. Trời ơi ! Nếu có trời cao nữa có định mệnh thì... tôi đâu có gặp khó thế nầy, tôi đâu có gặp một kẻ nhân tâm giết chết cuộc đời tôi thế nầy...

(Còn nữa)

✦ Bài vở trang trong xin đề TÂM-ĐẠM địa chỉ Nhựt báo BÌNH MINH

TỪ KHÍ TRONG KHU D...

Số 18

● Hồi ký của VĂN LƯƠNG

— Cái gì ? như là tức... và y như là mũi...

— Cái đây nầy.

— Lạ quá ! Thôi chết rồi, cái tôi của tôi ta mang đây nầy.

Tôi đưng người, trông thấy một người cầm cái tai vải của cô ta dựng lên. Tôi cả lượng thình một phát. Mặt người hỏi :

— Như vậy là thế nào ?

— Tôi ra tìm ngay...

Mọi người tôi ra đi tìm cô gái tên Thắm sinh sống. Tại cùng vết và vào công việc đó. Mặng tôi lần nhân : « Da thịt Việt »Nam ! Da thịt Việt Nam »

Rạy rứt một niềm thương người đưng khác hộ ấy. Nhưt vào tác quyền thương yêu người cùng sống trong thời gian không [illegible] ai khi lòng người vượt qua những ý niệm hẹp hòi. vì ký, thấy hòa để nhìn trăng thấy trăng sáng biết là trăng sáng. nhìn hoa đẹp không thấy phà nhạo hoa đẹp.

Do đó mà tôi chọn nghề viết vào hoa làm nghề để tồn. Nếu không có người thương mến. thì sin hoa là đất nước thương mình cũng là nhiều lắm rồi. Thường tôi nghĩ cho tôi nhiều quá. đúng là con người lúc nào tư tưởng vị kỷ cùng cùn.

Đứng trước một biến cố nhỏ, hay một biến cố lịch sử.. không người nhỏ bé của mình vẫn ham nghĩ nhiều về vấn đề kỷ lục cho mình. Những đi sự tính vẽ sự hãi một tai nạn cho người con gái mà tôi đã thương thương.

— Thôi ! Chết rồi...

Một người la lên, và nhiều cảm tại...

Cánh tượng bi đát trước mắt, tôi thấy một mớ áo quần rách và một cánh tay trắng tươi dính máu nằm dưới ánh đèn PIN.

— Như vậy là thế nào ?

— Cô kẻ ăn cắp !

— Vô lý.

Nhiều nghĩ vào được đặt ra nhưng không ai tìm được câu giải đáp thắc mắc của mọi người. Để rồi không biết làm sao hơn. khi đã tìm khắp vùng không thấy thì thôi của người con gái gặp một tai nạn vùng rạn, đoàn người đau đớn và nặng nề cất bước tiếp tục đi, đem theo bao nhiêu là thương xót ăn thăm.

Trong đó tâm trạng và cùng xự rức. thương cảm và bao nhiêu ý nghĩ buồn buồn như sương lạnh vẽ khuya thêm dân vào cơ thể.

The the... tiếng gà gáy gáy trong trăng.

«Da thịt Việt-Nam» ôi !!.

Cảm giác buồn vô biên và mênh mang ấy của tôi như bông bạc trong sương khói mờ mặt tiến không nổi rừng.

Cái chết thật là rùng rợn đã đành cho người con gái xem cái chết nhẹ tự lọn tóc mai ấy đã gợi cho tôi cảm giác lạnh mình khi đưng nhìn một cánh tay đầm bơ bết máu tươi chỏ rơi rớt lại.

Nghĩ vẩn được đặt ra rất nhiều.

Phải chăng nàng bị giản điệp Pháp nằm vùng đã ám sát ? Ồ ! Tại sao bọn chúng lại giết một người con gái ? Phải chăng để không bỏ tính thân tại sây ? Ồ ! Vô lý !

(CÒN NỬA)

bình minh

CƠ QUAN ĐẤU TRANH CỦA NHÂN DÂN MIỀN NAM

Ngày 21-10-1966 — Trang 4

Hiệp Khách Hành

(HỘM NAY XEM TRANG 2)

SỔ VÀNG

(TIẾP THEO TRANG 1)

Nguyễn văn Quang Cric	20 đ.
Nguyễn thị Hoàng Sương	10 đ.
Nguyễn ngọc Hiếu	10 đ.
Nguyễn thanh Thủy	10 đ.
Nguyễn quang Tuyến	10 đ.
Nguyễn quang Long	10 đ.
Nguyễn tương Giao	20 đ.
Patrick Georges Dominique	20 đ.
Phương Linh Hiệp	10 đ.
Trần thị Phương Mai	10 đ.
Trần thanh Nga	10 đ.
Trần hữu Trí	10 đ.
Đoàn Minh Hà	10 đ.
Monachid	5 đ.
Lý thị Thu	10 đ.
Nguyễn huy Hùng	10 đ.
Đỗ thế Nguyên	5 đ.
Phạm Minh Dũng	5 đ.
Mã thị Phương Trâm	10 đ.
Nguyễn Quang	10 đ.
Phùng thị Phương Danh	10 đ.
Nguyễn thị Xuân Mai	10 đ.
Nguyễn Ngọc Dũng	5 đ.
Trương thị Kim Liên	10 đ.
Hà Hữu Sơn	20 đ.
Hà Tế Anh	10 đ.
Tạm Cộng	255.387 đ.

TIẾP THEO Y TRANG 1

Tiểu đoàn Chánh Phủ và một lực lượng VC cách Saigon lối 110 dặm về phía Tây Nam.

Sự tiêu thất của quân Chánh phủ được biết là nhe. Chưa rõ sự tiêu thất của Việt Cộng.

Hạ 82 V.C và quân chính quI B.V.

Quân đội Chánh phủ cho hay đã hạ sát 82 binh sĩ Chánh quy BV và VC trong vụ đụng độ riêng rẽ hôm thứ ba.

Một vụ giao tranh tại một vùng đồng bằng ở Qui Nhơn, những thành phần thuộc Sư đoàn 22 của B.V. đã bị đớ một cuộc tấn công sau khi bị thiệt hại 57 người chết và 2 bị bắt trong vòng 35 phút.

Quân Chánh phủ cũng đã hạ 25 VC trong một cuộc qua quét khác ở Quảng Nam.

VC phục kích một đồn chỉ huy Hoa Kỳ

Mặt khác VC đã gây một vài hư hại cho phi cơ và vật dụng cùng một số thiệt hại nhẹ cho quân đội VNCH khi họ bắn 6 trái đạn bích kích pháo vào một đồn chỉ huy Hoa Kỳ thuộc quân đội Nhảy dù cách Saigon 30 dặm vào tối thứ ba.

TIẾP THEO H TRANG 1

Âm mưu xâm chiếm các tỉnh Quảng trị Thừa thiên

Các vụ trộn xáo tại miền Trung từ tháng 3-66 đã tạo cho Việt Cộng một cơ hội bằng vàng để sắp đặt một kế hoạch xâm chiếm các tỉnh miền Bắc Trung phần.

Việt Cộng tin tưởng rằng với cuộc đấu tranh của các « lực lượng tranh thủ chính quyền » tỉnh khắc đoạt kết của quân đội Ngô đình Diệm đã hoàn toàn rã. Các thị trấn Quảng Trị, Huế sau thời gian xáo trộn sẽ là những trái chín mùi rụng xuống khi cố các cuộc tấn công của quân đội chống ở bên ngoài.

Trong niềm tin tưởng ấy suy quyền Hà nội đã cử Sư đoàn 324B vượt sông Bến Hải qua vùng phi quân sự ngày 14-6-66 chuẩn bị cho cơ hội tấn công hai thị trấn Quảng trị và Huế.

Chúng lực quan điểm nổi đã chuẩn bị tất cả viện trợ cho thị đ' khi tấp thu Thừa Thiên và Quảng Trị là đem thi hành ngay trong đó có bản Thông lịnh của Ủy Ban Mặt Trận Giải phóng Miền Trung Trung Bộ mà quân đội ta tịch thu được trong cuộc hành quân Lam Sơn 289 nhằm tiêu diệt sư đoàn 324B tại vùng Bến Hải ngày 15-7-65 đã y nhau:

ĐIỀU 1.— Giải tán tất cả các cơ quan quản sự, dân sự các viên chức, quân nhân, cán bộ phái trinh điều với Đan tiếp quân thị sở bộc thị trấn và nộp đủ các hồ sơ đảch tu liệu thuộc phần vụ mình.

ĐIỀU 2.— Khai nộp với ban tiếp quân các vũ khí, đạo, súng chất nổ, các loại phương tiện thông tin.»

ĐIỀU 3 — Ấn định chính sách đối với các người lầm tay sai Mỹ Diệm, Nghiêm cầm mọi hành động xâm phạm quyền tự do của nhân dân.

ĐIỀU 4.— Phải hủy bỏ các hàng cờ, biểu ngữ, truyền đơn tranh ảnh của Mỹ và tay sai. Khai báo và trình nộp cho Ủy Ban tiếp quân các sách báo tài liệu, những tự ngôn định, công báo do các cơ quan xuất bản, cùng các chương trình điện ký, sổ sách, hoạt động tuyên truyền và tài sản của các Đảng Đại Việt Quốc Dân Đảng. Cần lao nhân vị và các tổ chức biến tướng của Đảng này.

ĐIỀU 5.— Cấm tích trữ hàng hóa, tăng giá hàng và nghiêm cấm không được tự do di chuyển các hàng hóa thuộc về lương thực nếu không có giấy phép của Ủy ban tự quản.

ĐIỀU 6.— Những bảo cáo biện pháp chống phạt đối với người vi phạm thông lệnh nầy.

Nhưng kế hoạch của Việt Cộng đã bị đập tan thành mây khói. Ngay khi phát giác ra biến điểm của sư đoàn 324B tại phía Nam vùng phi quân sự, sư đoàn 1 bộ binh Việt Nam Cộng Hòa cùng Trung đoàn 3 Thủy Quân Lục Chiến Hoa Kỳ và chiến đoàn B nhảy dù Hoa mở cuộc hành quân Lam Sơn 289 và truy kích Hồng Quân Việt Nam vùng phi quân sự.

Về phía lực lượng Việt Cộng ngoài quân số của Sư đoàn 324 B quân số gần 6000 người do Đại Tá Nam Long chỉ huy đang có của mối hàng giao chánh trị giữa 2 nước Pháp—Việt».

TIẾP THEO B TRANG 1

Đại Đông Kinh cho biết thêm những quân tin thông thao tại Mặc Tư Khoa thì Hội nghị đã thu thập trong vào hai vấn đề : làm thế nào để ủng đáp với « cuộc cách mạng văn hóa » ở TC và sự can thiệp của Lagrandière tức nước CS đoàn kết để trợ giúp cho BV.

Hội nghị tới cuối ở Mặc Tư Khoa được Chủ tịch các Đảng CS của các Thủ Tướng và các Tổng trưởng Quốc phòng của 6 nước Đông minh với Nga ở Đông Âu Nam Dương.

Đài Úc cho biết thêm các tin tức CS nếu hôm qua đã đáp phi cơ đến quan sát việc phòng nhà hàn tiến Nga sô. Các thông tin XA ngoại quốc đều cho rằng hòa tiền nầy rất có thể là một phi truyền không gian trên cố chở nhiều người.

Cuộc phóng phi thuyền có thể được thực hiện hôm nay tại một khu phòng hàn tiến bí mật cách Mạc tư Khoa 1.500 dặm.

9 lãnh tụ CS cùng với các Bộ Trưởng Quốc phòng của họ đến đây để khán cuộc phóng hàn tiến nầy.

TIẾP THEO X TRANG 1

Cho nên, tuy nói cuộc điều thuyết bắt ngờ, song ý thuật đã tỏ chức rất khéo, đã có ba yếu tố : Thiên phúc Địa lợi và Nhân hòa. Vài tên Biệt Tây và Cảnh sát có phận sự gặt lượn hanh, thình lình gặp chướng mà trong đám đó chẳng không bao giờ nghĩ tới, bạn đầu chúng không biết ít giặp gì, sau biết ra thì không đã sức đối phó. Chúng lập tức chạy về bảo động với chủ bay.

Giám đốc, viên Cs Borel hối hả đến một đạo binh Cảnh sát, viên Cs một thêm Legrand hòm hồ chỉ huy một toán thám tử hai lực lượng vừa cùng tiến đến một mục tiêu cuộc mất thình ở đường Legrand de la Liraye. Mãi lực lượng có nhiệm vụ riêng theo sự phân công : Cảnh sát thì lo giải tán đám chúng : Mật thám bao vây điều giả, và quyết tóm cho được.

Viên Cs Vũ thám Legrand hăng hái nhảy tới cùng điều giả, tức thì, sáng nổ. Viên đạn đầu tiên bay ngang đầu cô Borel trong đường kẻ tóc lên vòng mái nhà. Cảnh sát trường Viên đạn thứ nhì... gã trống hướng con Legrand. Ông nầy ngã xuống đất..

Quang cảnh náo loạn. Người ta thấy Cảnh sát và thám tử bao vây một gã thiếu niên trạc 17 tuổi trong tay khẩu súng lăm tay nhỏ. Thiếu niên nầy, chỉ có một số người khác bị bắt vì tình nghi. Tất cả bị đưa về bót Linh Kin Catinat.

Chập sau, một tin bắn ra làm xôn xao giới điều giả quyền : Ở Legrand đi... tất thứ hai nhà thương Đân Đốt. Một cuộc tra tấn tàn nhẫn tại bót Mỹ thám tiên thiếu niên bắn gã chết đi sống lại không biết bao lần, đầu gã mềm như trái đùm, gan chín, hai mắt gã lồi ra gần ra trong xương sống gã bị gãy mấy lần khối da, khắp nhân thể gã không có chỗ nào nguyên vẹn... Thế mà người lấy khẩu súng cá chết ghi được vào vẹn cá vài chữ không tới một câu : «Tôi tên Huy tức Trọng 17 tuổi... Cả thanh niên cách mạng ky cổ khai cho hay nhiều.

Cuộc tra tấn tiếp theo mấy ngày thì cực Huy tức Trọng nhìn nhận : «Phải, chính tôi bắn viên cs Mỹ thám, còn ông ta chết sống ra sao tôi không biết.» Thực đan mười bốn tha ma cũ gã là ai, ở đâu, nhưng Huy nhứt định không nói thì không gì gã khai những điều quan trọng khác.

Ngày Huy được đưa qua Khám lớn Saigon để chờ ra tòa, người ta phải thêm vào tên chiếc bàng cạ vì cụ bị đánh đến nay mà chưa đi đứng nổi. Tòa thực đan phải Huy với bình, bắn ra tòa mà Huy vẫn chẳng... Bàn án tuyên đọc ra như vậy.

Tử đó ngày nào bọn chánh trị phạm trong Khám lớn Saigon cũng nhìn về cửa Huy một thiếu niên bé mang can đảm phi thường đang bị xiềng trong khám nhỏ đành riêng cho ấy tội.

Trong khi nầm cho cái chết tàn trọn trên đoạn đầu đài, các vị thương người đã đi tanh. Huy vẫn có bạn bè nữa, làm thế nào gặp đan và thăy chú cùng mến thương

Lối 5 tháng sau... Một buổi chiều nhờ mấy anh tù làm việc tại phòng giấy khám lớn đã đưa cho tôi, bọn chánh trị phạm đều biết, sáng sớm hôm sau, thực đan sẽ đến Huy ra phúp trường dụng ngay cho tôi đến phòng giấy Lagrandière tức trên đường Gia Long ngang bóng phải đánh ngày nay. Liên đó, chánh trị phạm trong khám khám bàn kế hoạch đấu tranh và chống ám tỉnhinh và đã đào thực đa. Họ bí mật chuyển tin tức bằng máy qua khám chín phòn nhau thức, để ngăn tiếng «đồng cảm» bao 3 giờ sáng thì người ấy phải đánh thức cả khám dể chuẩn bị.

HÃNG LỊCH

ĐỒNG - NAI

29 Tạ Thu Thâu — SAIGON

Điện thoại : 20.678

(Thẳng của Đồng chợ BếnThành)

Chuyên sản xuất đủ loại lịch : treo tường — Mặ vàng — Lịch thiếc—Lịch bỏ túi—Agenda—Lịch Bloc để bàn — Lịch 6 tờ phong cách Việt Nam và Ngoại quốc in Offset và Ronéo (Gringraphic). Nhiều kiểu rất mới lạ.

BÁN SỈ — BÁN LẺ

TIẾP THEO D TRANG 1

HP, các đan biểu lên lượt. thảo luận sôi nổi :

Ông thì đề nghị để cho UBTH tham khảo ý kiến các khối ngoài lấy bản dự thảo, ông thì đòi đổi Q.H thảo luận trước cái ông vì lẽ nhà phải biết trước có bao nhiêu cái kêu, không vậy... ông lại cho rằng là « HP không phải như lâm nhà vậy... Ông khác thảo luận nên biểu quyết từng giai đoạn lúc đưa các điều chánh. Tức có bản bổ cực và sau biểu quyết từng điều mụt, nương phải với đa số 2/3 vòng I, vòng II đa số quá bán vv...

Bị phản đối

Dân biểu Trần thế Minh hỏi «Ông Niên Trưởng : « tại sao phiên họp hôm qua đã biểu quyết đề cho UBTH đưa ra những điều chánh cho QH thảo luận mà hôm nay lại đưa ra bản nữa. tôi phản đối thuyết trình viên bảo thủ kiến vv... » Đã trả lời ông Minh, TTV hỏi lại rằng tại sao ông Minh lại nói TTV đã đưa bản 67 nữa.

Đã ai đưa ra HP không hợp lòng dân..

Vì cuộc thảo luận diễn nay kéo quá dài nên nữ đan biểu duy nhất QH lên diễn đàn, đại ý : bà nói rằng, nguyên tắc trước sau gì vẫn do QH quyết định bản HP thì nếu HP hay thì không cần phải đưa ra cả 117 đan biểu sẽ biểu quyết, vậy QH nên thông qua những điều tiết, vì theo bà «đã ai mà đưa ra HP không hợp lòng dân ». Bà Nữ đan biểu Đăng thời bà Xá đề nghị sau ấy khi biểu quyết, xin ghi tên có ai chấp thuận ai không. (3)

Cuộc Họp sẽ biểu quyết chưng quyết

Kết quả Q.H đã biểu quyết với 76 phiếu thuận—ra Q.H sẽ chưng quyết toàn bộ bản điều HP với 79 phiếu thuận nguyên văn đã biểu quyết ngày 12 tháng 10 đã số 2/3 vòng nhì đã số quá bán.

Đến đây bông người ta ngăc tiếng gây nên cộp cộp từ ngoài vọng vào khi mọi người đã ra thấy đan biểu Huỳnh văn Lâm người đã hàng nhớt, đôi lần việc nhiều nhớt mới lọt tọt đi vào phòng họp. Lúc đó là 11 giờ hơn đã...12 giờ ra rồi. Trong khi đó có một số khác cùng vào kẻ tên rồi ra về mất.

Đến điều 74 liên quang đến thương trình nghị sự và theo UBSTNQ thì chỉ cần 12 đan biểu kẻ tên đề nghị một vấn đề nào đó sẽ được ghi vào chương trình nghị sự. Ông Đào chống đề nghị này cho rằng sẽ bị lợi dụng dưa quá nhiều đề mục như chánh trị, kinh tế vv... ra thảo luận mà thôi, giờ, ông Lê trí Hoa đề nghị nên ghi cả là những vấn đề liên quan đến HP. Trong khi đó nhiều ý nói rằng mặt vấn đề được 12 đan biểu đề nghị, không phải tầm thường, do đó không thể bạn chế được và nếu có biến cố gì liên hệ đến đan biểu thì ?sao.

Ông khác lo ngại nếu giới hạn như vậy rồi, ngày kia ông Chủ Tịch nhứt định áp dụng nội quy nầy cho thảo luận thì sao ? Bà Xá thì nhớt định ai có ý kiến phát biểu không hạn chế.

Đến đây ông Đào yêu cầu QH bỏ tức thêm 2 điều để bảo vệ quyền của QH, vì theo ông không thể áp mở, mà phải thêm thêm ghi vào nội quy ấn định :

Nếu UBLĐQG muốn phát biểu ý kiến trước QH cần thông báo cho ấn phẩm Q.H chậm nhất là 3 ngày trước, ngoại trừ trường hợp khẩn cấp ».

2) Những vấn đề liên quan đến HP, UBLĐ.QG muốn ghi vào chương trình nghị sự phải kèm theo lời lịch trình thảo luận của.Q.H và được gởi đến QHLH chậm nhất là 3 ngày trước khi đem ra thảo luận ».

Thuyết trình viên nói rằng nội quy của Q.H không có hiệu lực với UBLĐQG, vì đã có Sắc luật của hiệu lực.

Bà Xá lên phát biểu ý kiến nói rằng tại sao quan trọng bà U.BLĐ.Q.G vì có thể coi việc phát biểu ý kiến của UBLĐQG như ý kiến của đan biểu hay chỉ ấn một khối.

Kế tiếp nhiều đan biểu lên góp ý kiến kêu gọi sự thận trọng của QH đề tránh đụng chạm. trái lại cần có sự góp nhiều ý kiến xây dựng trên nguyên tắc đối thoại bình đẳng v.v...

Bà Xá lên nói lại là Bà không nói hạn chế ý kiến của UBLĐQG. Q.G vì có thể coi việc phát biểu ý kiến của UBLĐQG như ý kiến của đan biểu hay chỉ ấn một khối.

Kế tiếp nhiều đan biểu lên góp ý kiến kêu gọi sự thận trọng của QH đề tránh đụng chạm. trái lại cần có sự góp nhiều ý kiến xây dựng trên nguyên tắc đối thoại bình đẳng v.v...

Bà Xá lên nói lại là Bà không nói hạn chế ý kiến của UBLĐQG. nhưng nếu bay thì chấp nhận, nếu người chấp hưởng nhân đan thì thôi.

Đến đây vì cuộc thảo luận quá gay go nên ông Niên Trưởng đề nghị gác lại phiên họp chiều thảo luận tiếp về tuyên bố tạm đình.

Tạm sao thất bẩn

Cuộc Họp tại chiều lúc 16 giờ và đan biểu Qa (Khánh Hòa) lên đề cho hỏi rằng, QH có tên trong các SL đã có không ? đồng thời ông cũng UBLĐQG có quyền góp ý kiến với QH nhưng quyền quyết định của của QH.

Bà Xá lên nói rằng, bà không chấp thuận đề nghị của Ông Đan và cho rằng là đi nhiên khi UBL ĐQG muốn góp ý kiến thì phải có khả với chương trình nghị sự của Q.H. Và chốt hết, bà Xá minh định là rằng, Bà không bắt buộc hạn chế quyền của UBLĐQG và bà hỏi tại sao mới số các ông lại lên ở ai nói « đề nghị của Bà Xá đưng chạm vậy đừng chạm với ai? Bà Xá lên nói rằng tôi tan sao thất bẩn đi quá xa vv...

Sang mục linh tinh theo đề nghị của Ông Phan quang Đán, ông nầy lên diễn đàn chất vấn Ông Niên Trưởng về việc Ấy lỗ ở Pleiku. thêm 3 vấn đề khác là các vấn đề vật chất Q.H đã giải quyết ra sao, vấn đề cấp sống cho đan biểu và Q.H đã can thiệp với Bộ T.T. đồng kiến được các bào trưởng thuộc về Q.H tới đau.

Trả lời, ông Niên Trưởng cho biết không được tiếp đãi đang hoàng và ông nói «chúng ta quán tử nên thông qua đi».

Vấn đề này được nhiều đan biểu lên diễn đàn đề bày ý kiến cho rằng của ông Niên Trưởng không thể bỏ qua được. Riêng ông Trần thế Minh đề nghị phải có văn thư cho UBLĐQG nói rõ việc xảy ra và đề nghị tự nay QH cần thận trọng vấn đề xét giao». Chốt hết ông Minh đề nghị tự nay các đan biểu đừng nên đùng đanh từ «xôi thịt» và đạp bào trong QH nữa.

Tích cực đối phó với báo chí

Sau khi bà Xá lên tiếng than phiền từ bào Sống thì đan biểu Đặng văn Sung liền lên đề nghị QH nên tìm biện pháp để tích cực đối phó với báo chí vì theo ông báo chí đã có đụng tâm bôi lọ các đan biểu và xuyên tạc Q.H.

Phòng họp bằng nhiên ồn ào và trên bàng báo chí anh em kỳ gió không còn cười được vì lẽ ông Sung tuy lâm chủ nhiệm một tờ báo nhưng chỉ đứng tên cho vui đề có chức chớ không hề hân hão thật và anh em muốn nhắn nhủ ông Sung nên về lại lại báo của ông xem đã viết gì về Q.H.

Sau đó vẽ vật chất của Q.H. ông Hợp thư ký, bà Lê văn thiếu đương bề, cho về sống thì ông nói không có ai lâm cả.

TIẾP THEO D TRANG 1

cương, cuộc thảo luận vấn đề Việt Nam có tánh cách kiến tạo.

Kế đó ông nhấn mạnh rằng có sự thảo hiệp khả ban quát vì 5 điều kỳ sau :

1.— Cần một giải pháp chính trị hòa là một giải pháp quân sự trong chiến cuộc Việt Nam.

2) Cần mở cuộc thảo luận càng sớm càng hay, dưới hình thức này hoặc hình thức nào đó, phù hợp và kế đó ngưng hẳn những cuộc hình binh hiện nay.

3) Cần bảo đảm cho nhân dân ở Nam VN có quyền tự quyết mà các đan tộc khác được hưởng, quyền tự do định đoạt vận mạng riêng mà không có sự can thiệp của ngoại quốc.

4.— Nhân nhân tăng các nước viện trợ quân sự cho Nam Việt Nam là trong cam kết ký định gây lại đối với BV và không nghĩ đến việc duy trì quân lực thường trực ở Nam VN.

5.— Cần tìm một giải pháp thích đáng để làm cho nhân dân ở Nam VN và BV có thể tự do quyết định về vấn đề thống nhất xứ sở.

Tổng Thống Johnson kêu gọi

WELLINGTON (UPI)— Hôm thứ Năm, T.T Hoa Kỳ Johnson đã lên tiếng kêu gọi B.V hãy tham gia cùng với các quốc gia láng giềng Á Châu cho một cuộc chiến tranh vì nhân cách con người và tiến bộ kinh tế.

Khi đề cập trực tiếp tới các nhà lãnh đạo tại B.V T.T Johnson tuyên bố : «Một tân Á châu hiện đang lên đến tốc cấp đang là một phần trong sự đang lên của Á Châu».

Tổng Thống Johnson đã yêu cầu nhân dân BV « hãy tham gia với các quốc gia tham hòa ở Đông Nam Á trong một cuộc chiến tranh khác, một cuộc chiến tranh vì phẩm giá con người. một cuộc chiến tranh vì Y tế, một cuộc chiến tranh mà người con chiến vì thế hệ của những con cháu nhân dân Bắc Việt sau này.

Hoài Hà trong một bài viết trên « Wellington, tổng thống Johnson cả nhắt là Hoa Kỳ sẽ hợp tác với Á châu để đồng lại nghèo đói, bệnh tật và ngu dốt.

TIẾP THEO A TRANG 1

thăng tay trừng phạt những phần tử xấu xa đó, người ra Thiên Tướng cũng tiết lộ Bộ Tổng Tham Mưu Quân đội Việt Nam Cộng Hòa đã « triệt để tiêu diệt » những phần tử lợi dụng quân đội để làm giàu và gây tư lợi » Theo Thiên Tướng đề cập tới con số ở định gây lại đối Tham Mưu trong cuối năm 1966 và đầu năm 1967 nhằm « tăng thêm sức mạnh của quân đội và làm cho người đội mỗi một vững hơn ».

CHUYỆN MỖI NGÀY

(Tiếp theo trang 1)

« Mấy ông Nghị Đô Thành lớn mồm to miệng « tố » nhau sát vách và còn hứa hẹn sẽ lôi cổ ra Tòa những ông Nghị nào đó đã lợi dụng « chức vụ » để mần ăn phe. Lẽ dĩ nhiên là áp phe đáng đồng tiền bát gạo.

Thằng dân xứ nầy còn đang chờ xem vén cái màn ảy lên đây.

Tuy nhiên có cái nầy xin nói riêng với mc xứ dân biểu Thạch Sung. Rên vì « nhà nước đem kiểm sách » và « đi vô tù luyện » thêm. Nói « phang ngang bừa cũi » kiểu đó, hễ L.L. mà khoái chứng nào, thì mc xứ đám bị « đập nát xương » chừng nầy như kiểu 2 ông Nghị nào đó đã giỏ thói du côn hầm he mc xử sau khi chơi cái mèn... Hội đồng chuột đa !

« Đối phó » với báo chí

Hôm qua, tại điền đàn Quốc Hội, ông dân biểu Đặng văn Sung, Chủ tờ báo Ch. L., đã yêu cầu Quốc Hội có biện pháp « đối phó » với... báo chí.

Chẳng hiểu ông đốc tờ Sung hăm he « đối phó » bằng cách nào đây, vì ông cho rằng có báo bôi lọ Quốc Hội, có báo bôi lọ cá nhân dân biểu vì thù oán, chớ nghe nói sau cái đề nghị của ông ta, các bạn phóng viên nghị trường phun nước bọt phèo phèo rồi cho miệng « to nhỏ » với nhau rằng:

« Ông Sung nên « đối phó » trước với bào Ch. L., cần ông đi, với chính báo ông cũng đã viết là Quốc Hội,.. loạn kìa mà »!

Trời đất quỷ thần ơi !

Như vậy là làng báo Saigon rất... « hành điện » có một ông chánh khách điền chủ báo như ông Sung đi vào cửa nhà Hát Tây rồi.

Những bao nào « bôi lọ » hay xuyên tạc nhiều nhớt từ khi Quốc Hội bầu cử Quốc Hội đến giờ ? Yêu cầu Quốc Hội nên chấp thuận một cái rụp đề nghị « đáng giá bao triệu » của ông Dân biểu Đặng văn Sung, đưa tuốt đa mẽ mấy tờ báo đó ra trước Ba Tòa Quan Lớn, để gọi là có biện pháp « đối phó » đi.

Phải không hề cái trụ sở Nhà Hát lớn Saigon ?

SANH LỢI

Quý vị có chút ít vốn muốn được sanh lợi hằng tháng có bảo đảm gấp 3 số vốn

Xin đo MỸ KIM, 8 Ngô tùng Châu Saigon — Đ.T : 23.98

IN TẠI NHÀ IN RIÊNG

BÁO BÌNH MINH

173, Phạm ngũ Lão, Saigon

N.Đ. 6BTT-BC. 12-11-63

QUẢN LÝ :

Nguyễn Phước Thạnh

ASPRO

CẢM CÚM

trị: ĐAU NHỨC

CÓ BÁN TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY

BÓ-CÁO

Ngày 25-10-1966 đúng 8 giờ 30 sáng, tại số 229 đường Tự Do Sài gòn, sẽ bán đấu-giá công-khai :

1)-3 phi cơ ALOUETTE, 3 động cơ ALOUETTE. 1 lô phụ tùng thay-thế (đã tại Saigon 33 Kỹ-thuật.Cần-Cứ Không-Quân Tân-Sơn-Nhất)

2)- 1tàu thủy «TG. GIANG-THÀNH» : vỏ tàu bằng cây dài 10.m10 Máy : GRAY MARINE loại 6-427-150 mã-lực (neo tại Ụ bến Vân-Đồn trước số 120 Bến Vân-Đồn Sài gòn)

3)-Lộ phụ tùng và cơ-phận xe bơi(đã tại 190 Trần-quốc Toản Sài gòn).—

4)-5 công-xa hiệu DENIS, RENAULT. 5 Máy vận đất CARTERPILAR-D7 và CONTINENTAL, 1 máy ban đất CALIEN, 1 xe hỉ-lô ALBAIN T.3 máy chuyển vận WISCONSIN, 1 máy trải Béton FINISCHER Spreader,2 máy điện JAPY,2 máy bơm nước MARLOW, SLANZI, 1 lò đốt sắt cũ cước. xẻng, cho xô, đầm, thùng nhựa. máy tưới cỏ... (đã ại Khu Cơ Khí Nha Cản cứ Hàng Không Tân sơn Nhứt).

5)-1 JEEP WAGON VN-9699 (đã tại Liên Đoàn Tân trừ và sửa chữa tại Thủ Đức)-

6)-3 JEEP VA-5194 VA-4354, VA-5396 (đã tại Tổng Nha Cảnh Sát Quốc Gia Dường Võ Tánh Saigon).

7)-2 Công xa PEUGEOT VN-614 và CITROEN VN-257 (đã tại Bộ Tư Pháp Saigon).

CHÚ Ý : Phải trả tiền mặt—không bảo đảm—Thêm 10o/o phụ thụi.

X E M : Ngày 24-10-66 trong giờ làm việc, tại các nơi ghi trên.

Trường-Tỵ Trước-Bạ 2 Saigon

SỔ TAY

(tiếp theo trang 1)

... Cho đến ngày nay, đồng bào không thèm vẫn là thành phần nhân dân chân thật nhứt, cơ cực nhứt, không chịu những tai hoạ chiến tranh nhiều nhứt. đã nhọc định rằng :

— Nhưng, nếu chánh phủ chỉ làm được 50 phần 100 như đã nói thì Cộng sản không chịu đầu hàng, và nếu cố gắng làm được 70 phần 100 thì theo các kế hoạch và tiến chuẩn đã đề ra cho nông thôn thì... không cần đến bom đạn. Đó là điều phân tích các nước Đông Minh như Hoa Kỳ Đại Hàn, vì Cộng Sản đâu còn nữa !

KẾT LUẬN: Đừng bảo nhóng thôn đang chết chánh phủ làm...

CHIẾN TRANH LEO THANG

◆ NGÀY 16-4-1965. — Lần đầu tiên, Mỹ khám phá có 6 giàn hỏa tiễn S.A.M. (Địa Không) được đương lên ở B.V. Hanoi.

TIẾP THEO Q TRANG 1

ấn phẩm Q.H chậm nhất là 3 ngày trước, ngoại trừ trường hợp khẩn cấp ».

2) Những vấn đề liên quan đến HP, UBLĐ.QG muốn ghi vào chương trình nghị sự phải kèm theo lời lịch trình thảo luận của.Q.H và được gởi đến QHLH chậm nhất là 3 ngày trước khi đem ra thảo luận ».

Thuyết trình viên nói rằng nội quy của Q.H không có hiệu lực với UBLĐQG, vì đã có Sắc luật có hiệu lực.

Bà Xá lên phát biểu ý kiến nói rằng tại sao quan trọng bà U.BLĐ.Q.G vì có thể coi việc phát biểu ý kiến của UBLĐQG như ý kiến của đan biểu hay chỉ ấn một khối.

Kế tiếp nhiều đan biểu lên góp ý kiến kêu gọi sự thận trọng của QH đề tránh đụng chạm. trái lại cần có sự góp nhiều ý kiến xây dựng trên nguyên tắc đối thoại bình đẳng v.v...

Bà Xá lên nói lại là Bà không nói hạn chế ý kiến của UBLĐQG. nhưng nếu bay thì chấp nhận, nếu người chấp hưởng nhân đan thì thôi.

Đến đây vì cuộc thảo luận quá gay go nên ông Niên Trưởng đề nghị gác lại phiên họp chiều thảo luận tiếp về tuyên bố tạm đình.

Tạm sao thất bẩn

Cuộc Họp tại chiều lúc 16 giờ và đan biểu Qa (Khánh Hòa) lên đề cho hỏi rằng, QH có tên trong các SL đã có không ? đồng thời ông cũng UBLĐQG có quyền góp ý kiến với QH nhưng quyền quyết định của của QH.

Bà Xá lên nói rằng, bà không chấp thuận đề nghị của Ông Đan và cho rằng là đi nhiên khi UBL ĐQG muốn góp ý kiến thì phải có khả với chương trình nghị sự của Q.H. Và chốt hết, bà Xá minh định là rằng, Bà không bắt buộc hạn chế quyền của UBLĐQG và bà hỏi tại sao mới số các ông lại lên ở ai nói « đề nghị của Bà Xá đưng chạm vậy đừng chạm với ai? Bà Xá lên nói rằng tôi tan sao thất bẩn đi quá xa vv...

Sang mục linh tinh theo đề nghị của Ông Phan quang Đán, ông nầy lên diễn đàn chất vấn Ông Niên Trưởng về việc Ấy lỗ ở Pleiku. thêm 3 vấn đề khác là các vấn đề vật chất Q.H đã giải quyết ra sao, vấn đề cấp sống cho đan biểu và Q.H đã can thiệp với Bộ T.T. đồng kiến được các bào trưởng thuộc về Q.H tới đau.

Trả lời, ông Niên Trưởng cho biết không được tiếp đãi đang hoàng và ông nói «chúng ta quán tử nên thông qua đi».

Vấn đề này được nhiều đan biểu lên diễn đàn đề bày ý kiến cho rằng của ông Niên Trưởng không thể bỏ qua được. Riêng ông Trần thế Minh đề nghị phải có văn thư cho UBLĐQG nói rõ việc xảy ra và đề nghị tự nay QH cần thận trọng vấn đề xét giao». Chốt hết ông Minh đề nghị tự nay các đan biểu đừng nên đùng đanh từ «xôi thịt» và đạp bào trong QH nữa.

Tích cực đối phó với báo chí

Sau khi bà Xá lên tiếng than phiền từ bào Sống thì đan biểu Đặng văn Sung liền lên đề nghị QH nên tìm biện pháp để tích cực đối phó với báo chí vì theo ông báo chí đã có đụng tâm bôi lọ các đan biểu và xuyên tạc Q.H.

Phòng họp bằng nhiên ồn ào và trên bàng báo chí anh em kỳ gió không còn cười được vì lẽ ông Sung tuy lâm chủ nhiệm một tờ báo nhưng chỉ đứng tên cho vui đề có chức chớ không hề hân hão thật và anh em muốn nhắn nhủ ông Sung nên về lại lại báo của ông xem đã viết gì về Q.H.

Sau đó vẽ vật chất của Q.H. ông Hợp thư ký, bà Lê văn thiếu đương bề, cho về sống thì ông nói không có ai lâm cả.

CÁO LỖI

Vì sơ sót tin BÓNG BÀN đăng trong số báo hôm qua mất đoạn sau. Tin đã chỉ cho biết vào tất, Lê văn Ích đoạt giải cá nhơn như tít đề nêu Trần trọng cáo lỗi cùng bạn đọc về sơ sót trên.

LỜI - RAO ĐẤU - GIÁ

Cho mướn hoa chi

Sẽ mở cuộc đấu giá cho mướn các hoa chi sau đây về niên khóa 1967 ;

Tên hoa chi	Giá căn bản	Nơi và ngày giờ đấu giá
— Chợ Long chân :	4.130.000đ	: Tại Tòa Hành Chánh
— Lá thịt Long Châu :	400.000đ	: Vĩnh Long ngày
— Chợ Bình minh :	770.000đ	: 28-10-1966 vào 9 giờ.
— Chợ Tân Vĩnh Hòa :	4.670.000đ	: Tại Tòa Hành Chánh
— Lá thịt Tân Vĩnh Hòa :	270.000đ	: Sa-đec ngày 5-11-1966 vào 9 giờ

NƠI XEM ĐIỀU KIỆN SÁCH : Nha Ngân sách và Ngoại viện Saigon và Tòa Hành Chánh Vĩnh Long.

Vĩnh Long, ngày 18 tháng 10 năm 1966

Tỉnh-Trưởng

Trung Tá HUỲNH-NGỌC-DIỆP

GÁI GIÀ 5 CON CÔN NGOẠI TÌNH VỚI TRAI TƠ

CHỒNG ĐÂM CHẾT TÌNH ĐỊCH ĐƯỢC THẢ BỔNG VỚI TRƯỜNG HỢP KHOAN MIỄN

SAIGON.— Sáng 19-10-66, tòa án quân sự nhóm tại Phấp Đình có xử một vụ « sát nhơn trường hợp bị hậu như sau :

Theo cáo trạng thì Ông Trần văn Mười, 42 năm, tiếp thị Nghĩa Quân Xã An Tịnh, có người Vợ không lẩn thủ, là Lê thị Nghĩa Nghĩa, Đã lấn nhau chung đã cộng con rồi. Đã sống với nhau trên 23 năm có 5 con.

Bà Nghĩa tuy 45 tuổi đã có chồng nhưng vẫn còn xuân sắc nên đã lén lút yêu thương một nghĩa quân chỉ bằng tuổi con mình.

Rồi vì mù quáng, bà Nghĩa đã lấy hết tư trang tiền bạc bỏ nhà đi theo tên Giáu và bỏ mặc chồng và 6 đứa con nhỏ dại. Sau gần một năm ăn ở với tên Giáu, bà Nghĩa lại trở về hứa với chồng sẽ đốt khoét với tên kia, nên được ông Mười bằng lòng.

Có ngờ đâu, sau đấy bà Nghĩa vẫn tại nhà ch